

ڪفتمان حجاب

تحقیقی پیرامون مسأله حجاب و وجوب پوشیدن
چهره در قالب داستانی جذاب و خواندنی

مؤلف: دکتر محمد بن عبدالرحمٰن عریضی

مترجم: ام حسان ملازمی

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت‌های مفید

www.aqeedeh.com	www.mowahedin.com
www.islamtxt.com	www.sadaislam.com
www.shabnam.cc	www.islamhouse.com
www.kalemeh.tv	www.bidary.net
www.islamtape.com	www.tabesh.net
www.blestfamily.com	www.farsi.sununionline.us
www.islamworldnews.com	www.sunni-news.net
www.islamage.com	www.mohtadeen.com
www.islamwebpedia.com	www.ijtehadat.com
www.islampp.com	www.nourtv.net
www.zekr.tv	www.videofarsi.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نام کتاب : گفتمان حباب
مؤلف : دکتر محمد بن عبد الرحمن عربیفی.
مترجم : ام حسان ملازهی
تیراژ : ۳۰۰۰ .
سال چاپ : ۱۴۹۷ هـ . ش
نوبت چاپ : اول .
آدرس ایمیل : hanif2359@yahoo.com

فهرست مطالب

۱۰	مقدمه مؤلف
۱۳	شگستن امواج
۱۵	مسئله اختلافی
۱۶	و اما داستان ما
۱۷	در بیمارستان
۱۸	کفتگوی سارا و اریج

۴۲	برابری
۴۴	شیر زنان
۴۰	گرامی توین شما پرهیزگار تریننان است
۴۲	حضور مها با پوششی نامناسب
۴۷	تفاوت زن و مرد برای چه
۴۱	همانا پروردگار تو، مدبر و داناست
۴۳	پوشش تقوا
۴۵	میدان نبرد
۴۹	پوشش شرعی با چه لباس های صورت می گیرد
۵۰	ویژگی ها و صفات روسربی زن محجبه
۵۲	پرده آخر
۵۵	سالن غذا خوری
۵۶	دلایل قرآن و سنت بر وجوب پوشیدن صورت
۵۶	دلیل اول
۵۸	دلیل دوم
۵۸	دلیل سوم
۵۹	دلیل چهارم
۵۹	دلیل پنجم
۶۰	دلیل ششم
۶۱	دلیل هفتم
۶۱	دلیل هشتم

۶۳	دلیل نهم
۶۳	دلیل دهم
۶۴	دلیل یازدهم
۶۴	دلیل دوازدهم
۶۵	دلیل سیزدهم
۶۶	دلیل چهاردهم
۶۶	دلیل پانزدهم
۶۷	دلیل شانزدهم
۶۹	دلیل هفدهم
۷۰	دلیل هجدهم
۷۰	دلیل نوزدهم
۷۱	دلیل بیستم
۷۳	اجماع ائمه اربعه بر وجوب پوشیدن چهره
۷۳	اقوال ائمه مذهب حنفی:
۷۶	اقوال ائمه مذهب مالکی
۷۷	اقوال ائمه شافعی مذهب
۷۸	اقوال ائمه مذهب امام احمد بن حنبل
۷۸	نتیجه بحث
۸۰	اقوال علماء از اقطار گوناگون عالم اسلامی در رابطه با وجوب پوشش چهره
۸۰	شیخ امیر صنعتی یمنی
۸۰	شیخ ابوالاعلی مودودی پاکستانی
۸۱	شیخ محمد علی صابونی از شخصیتهای برجسته و مفسران بزرگ سوریه

۸۱	علامه محمد امین شنقطي اهل موریتانیا
۸۲	شیخ محمد یوسف کافی از علمای تونس
۸۲	عبدالقادر بن حبیب سندی از علمای سند
۸۲	شیخ مصطفی صبری از ترکیه و مفتی دولت عثمانی
۸۲	شیخ عبدالرشید بن محمد سخی اهل نیجریه
۸۳	استاد بانو اعتظام احمد الصراف اهل مصر
۸۳	استاد بانو یسریه محمد انور اهل مصر
۸۳	شیخ احمد بن حجر آل ابو طامی اهل قطر
۸۴	شیخ محمد الزمزمی بن الصدیق اهل مغرب
۸۴	شیخ عبدالحليم محمود، شیخ اسبق الأزهر
۸۴	شیخ حسن البنا مرشد جماعت إخوان المسلمين مصری
۸۴	شیخ محمد بن حسن حجوی مغربی
۸۵	دکتر محمد سعید رمضان بوطی اهل سوریه
۸۵	شیخ عیاده الکبیسی عراقي
۸۵	شیخ محمد زاهد کوثری اهل ترکیه
۸۵	شیخ صفی الرحمن مبارکپوری هندی
۸۶	استاد زهرا فاطمه بنت عبدالله یمنی
۸۶	استاد بانو کوثر مینیاوی مصری
۸۶	شیخ أزهـر محمد ابوالفضل مصری
۸۶	شیخ عبدالرب قریشی ملکیاری کشور پاکستان
۸۸	تصمیمی قاطع
۹۱	چه کسی ملکه قصر را دیده است

سه دلیل که مدعیان کشف صورت بدان استدلال میکنند و پاسخ به آنها.....	۹۳
دلیل اول:.....	۹۳
دلیل دوم: داستان زن خشمی.....	۹۶
دلیل سوم.....	۹۹
قضیه بی حجابی.....	۱۰۱
نقطه آغاز این حرکت.....	۱۰۲
روزی دیگر	۱۰۳
شکستن کشتی نجات.....	۱۰۴
آتش فراگیر	۱۰۵
پارگی به حدی رسید که از وصله زدن هم گذشت.....	۱۰۵
شیوهها	۱۰۶
نقطه حرکت	۱۰۷

تعدیم به

- تقدیم به توای خواهرم که با حجاب و عفت باعث سرپلندی پرداز و برادرانست هست.
- تقدیم به توای خواهرم که با رعایت حجاب و عفت بازار هوسازان و هر زگان را کساو کرده و خاری در چشم دشمنان حیا و عفت قرار گرفته ای.
- تقدیم به توای خواهرم که با حجاب شرعی وارد دیسان، دانشگاه و محل کارت می شوی.
- تقدیم به توای سرورم، که با وجود انواع قننه ها در حفظ کوه عفت و کترش آن در میان خواهان مسلمان تلاش می کنی.
- تقدیم به توای دخترم که مشاهده ات مارا به یاد دختران صدر اسلام می اندازد و یاد فاطمه و عائمه را نزد می کند.
- تقدیم به توای مادرم که با رهوندهایی سازنده ات در تریت دختران غیور و محجّه، مارا به یاد خدیجه و اسما و خنا می اندازی.
- تقدیم به مربیان، مصلحان، مسلمانان غیور، جوانان و پیرانی که غیرت اسلامی در گردن و ریشه آنها می تدو در تارو پودشان می جوشد.

ام حسان ملزه‌ی

مقدمه مؤلف

در جزیره گنج، سارا تفاوت چندانی با دختران هم جنس خودش نداشت، دختری زیبا، قامتی مناسب، چهره‌ای بشاش و از دوران طفولیت در میان هم سن و سالانش استثنایی به نظر می‌رسید، مادرش دوست داشت که از هر نظر ممتاز و برتر باشد، این دختر در قلب مادر بسیار ارزشمند بود و از رویدادهای احتمالی برای دخترش می‌ترسید.

اوپاوع و احوال در جزیره‌ی گنج فرق چندانی با سایر سرزمین‌های اسلامی نداشت، مثلاً زمانی که مسیر خیابان را می‌پیمودی، مساجد را با شکوه می‌دیدی، مسلمانان با یکدیگر خوشرو بودند و فضای خیابانها و بازارها آکنده از طروات و زیبایی دینی و ایمانی بود.

سینه مردان مومن، سرشار از غیرت و مردانگی بود، هیچ مردی جرات نمی‌کرد، به آبروی زن مسلمان تعرض کند. در خیابانها، ماشینها و اتوبوس‌های عمومی، زنان آنان نیز با چادر حیا خود را مزین نموده و بر همین شیوه زیبا پرورش یافته بودند. بیشتر زنان پایبند حجاب شرعی بودند و خود را از نگاه‌های نامحرم محفوظ می‌داشتند.

در این جزیره عالمی معروف بود که همه مردم او را می‌شناختند. حکام، امرا و بزرگان وی را دوست می‌داشتند. و در نزد مردم دارای مقبولیت بود که همه بر رأی و اجتهاد او عمل می‌کردند، وی عالمی متقدی و بزرگوار بود. در سرزمین گنج، هر گاه تلویزیون را روشن می‌کردی، زن خواننده را نمی‌دیدی که شعر: ای شب، ای چشم، و غیره بخواند، در ویدئو کلیبها رقصی را نمی‌دیدی که موهايش را فر و مش کرده، یا آبروانش را کنده و لبانش را با انواع ماتیک‌ها رنگ آمیزی کرده باشد.

در جزیره گنج، مجری زن در برنامه‌های تلویزیون نمی‌یافتد و زندگی در این جزیره زیبا و آرام بخش بود و مردم در مسائل دینی با یکدیگر اختلاف نداشتند، هرگاه عالم و مفتی فتوا می‌داد، مردم فتواش را با کمال میل می‌پذیرفتند و از او راضی می‌شدند. زمانی که امام جمعه برای خطبه و سخنرانی بر می‌خاست، مردم نصایح او را با جان و دل می‌پذیرفتند. و تاثیرات بیرونی که بتواند صفا و صمیمیت آنها را در هم بشکند بدانجا راه نیافته بود. به جز فراخوان‌های خاموشی که از زبان‌های افرادی که شیوه‌ی زندگی دیگری را چشیده و با تفکر و ایده‌های دشمن ارتزاق می‌کردند.

آری! بعضی از رسانه‌هایی که بذر فساد را آبیاری می‌کردند از قبیل: مجله‌ها و شبکه‌های مبتذل ماهواره‌ای موجود بود، اما تاثیرشان بسیار اندک بود، حتی می‌توان گفت بسیار سطحی بود. سالها گذشت و وسایل ارتباط جمعی گسترش پیدا کردند، و پخش برنامه‌های زنده به جزیره گنج اضافه شد و این رسانه‌ها فرهنگ‌های بیگانه را که دارای هیچ مهار دینی و مردانگی نبودند، به این مردم پاک سرشت منتقل می‌کردند.

اهالی پاک فطرت جزیره گنج ملتها بی را مشاهده می‌کردند که مانند چارپایان و بلکه بدتر از یک آنها، زندگی می‌گزراندند. هدفشان فقط خوردن و نوشیدن و خوابیدن بود، نه از نماز و روزه خبری بود و نه از محافظت چشم و از حیا و غیرت نشانی.

زنان پاک دامن جزیره گنج، زنان دیگر ملتها را مشاهده می‌کردند که به ظاهر کردن صورت خویش اکتفا نکرده، بلکه ساق‌ها و پاهایشان را نیز لخت می‌کردند و حتی هیچ شرمی نداشتند که هر قسمتی از بدن خود را عریان کنند. عالم جلیل‌القدر

این جزیره در میانشان فریاد می‌زد: از خدا بترسید و از تقلید چنین زن‌های هرزهای دوری گزینید، به دین و دیانت خویش متمسک گردید.

او بیشترین توجه خویش را روی زنان معطوف کرده بود و چنین می‌گفت: خواهر مسلمان، حجاب و پردهات را پاره نکن، تو گوهر گران بهایی هستی، هر کس لیاقت ندارد به سوی تو بنگرد. تو ملکه و بانوی ما هستی، تو مادر و خواهر، دختر و همه چیز ما هستی.

آن عالم ربانی دامن آن‌ها را می‌گرفت تا از پرتگاه هلاکت نجات دهد. سایر علماء نیز در اجرای این مسئولیت کوشنا بودند، از قبیل: اجرای برنامه‌های رادیویی، تلویزیونی، خطبه‌های روز جمعه، پخش کتاب‌ها و نوار کاستها و...

آنان می‌ترسیدند که کشتی غرق نشود، مردم نیز سخنان آنان را می‌پذیرفتند و آن‌ها را دوست می‌داشتند. سال‌ها به همین منوال گذشت و این علمای دلسوز یکی پس از دیگری به سرای آخرت رحلت می‌کردند، و علمای دیگر بر سر کار می‌آمدند و این روش مبارک را ادامه می‌دادند و کشتی را از غرق شدن و ویرانی صیانت می‌کردند.

دشمنان از سوی دیگر فریاد بر می‌آوردند: ای مردم! به سوی ما توجه کنید، ما در خوشی و سرور به سر می‌بریم، اینجا پسر و دختر با هم در ارتباط اند، مرد از اندام زن بهره می‌برد.

در همه جا به زنان بنگرید. آنان در سواحل دریاها از هوای زیبای ساحلی لذت می‌برند. زنان را در هوایی‌ها ببینید که از آزادی‌ای که به آنان داده شده بهره می‌برند و به خدمت مسافران اشتغال دارند. زنان را در رستوانهای بنگرید که چگونه اعضا‌یشان را نمایان کرده و به کار و تلاش می‌پردازند.

این فراخوان‌های منفی به گوش زنان جزیره گنج می‌رسید، اما آنها توجهی به این تبلیغات نمی‌کردند؛ زیرا مبلغ این برنامه‌ها را آدمهای سبک مغز و نادان می‌پنداشتند.

زنان پاک سرشت این جزیره، از کودکی بر این اساس پرورش یافته بودند که زینت و آرایش خویش را در مقابل مردان نامحرم ظاهر نکنند، حتی اگر به طور اتفاقی، سر انگشت‌شان در مقابل فرد اجنبی آشکار می‌شد، دچار اضطراب می‌شدند، پس چگونه چنین زنانی چهره‌ی خویش را ظاهر می‌کنند و عبا و پوشش اسلامی خویش را دور می‌اندازند؟! کلا و حاشا!

شکستن امواج

دشمن متوجه گردید که روش‌های پیش گرفته، برای افساد جامعه و بی‌حجابی، راه به جایی نمی‌برد و دریافت که رویارویی با این جنبش فایده‌ای ندارد. لذا دست به شکستن امواج آرام کرد. یعنی، یک بسته هیزم را نمی‌توان شکست؛ اما اگر آنها را از هم جدا کنیم، می‌توانیم یکی یکی آنها را بشکنیم.

آنها توجه خود را در آغاز به سوی سبک و طرح عباها و چادرهای بلند و گشاد زنان محجبه کردند، چادرهایی که هر گاه زن راه می‌رفت، زینت و آرایش او اصلاً دیده نمی‌شد، پس شروع به تاویل و توجه کردند. در آغاز گفتند: ما معتقد نیستیم که شما عبا خود را از سر بیرون کنید؛ بلکه منظورمان این است که طرح عبايان را تازه کنید.

طراحان لباس شروع به دوختن انواع متفاوتی از عباها کردند که از عباها قبلی تنگتر بودند، اما اسم عبا بر روی آن قرار داشت و با پوشش آن به جذابیت زن اضافه می‌گشت، به جای اینکه عبا برای پنهان کردن زیبایی‌های زن باشد، خودش مبدل به

زینت و آرایش گشت. در نتیجه مقداری دشمن از نتیجه کارش مسرور و شادمان شد و احساس کرد که موج در حال شکستن است.

بنابراین، آنان به دوختن انواع عباها جدیدتری اقدام کردند، عباهايی که فقط شانه ها را می پوشاند و انواع دیگری که به بازوها و اطراف بسته می شدند.

اندک اندک چنان عباهاي تنگ و فشردهاي دوخته می شد که تمام اندام زن را نمایان می کرد، حتی با وجود پوشش عبا توجه بیشتری بر روی زن می شد تا آنکه عبا را از سرش می کند و جدا می کرد.

در این هنگام اضطراب و پشيماني جامعه را فرا گرفت، کشتی نجات در حال غرق شدن بود، مصلحان جامعه سکوت نکردند؛ بلکه علما فتواهای شدید اللحنی در رابطه با اين پوشакها صادر کردند و منابر را با سخنرانی های کوبنده به لرزه درآوردند. داعیان در هر جا به نصیحت و موعظه پرداختند و مردم را از پوشیدن این گونه چادرها می ترسانید و از عواقب سوء این جريان بيمناک بودند، چرا که با پوشیدن اين نوع پوشاكها، زينت زن ظاهر بود، آن زينتی که خداوند دستور به ستر آن داده است.

حرمت اين گونه لباس های تنگ و نازک که اعضای زن را نمایان می کرد برای هر شخص مؤمن و خردمند واضح و مبرهن بود، سرانجام پوشیدن اين گونه پوشاكها کم شد. حتی بسيار اندک گردید. و زنان مومنه و محجبه مانند سابق به پوشیدن لباسهای بلند و مناسب روی آورندند، هر چند که اندکی از زنان سهل انگار پوشیدن اين عباها را رها نکردند.

باز دشمنان متوجه اين موضعگيری علماء و مصلحان شدند و دریافتند که آنان در راستاي نابودي حجاب و ترويج اختلاط زن و مرد خود را خسته کردند و هزاران زن

از این تفکر و نظریاتشان متأثر شدند، ولی ناگاه دعوت‌گر بلیغی بر سر کار آمده و چنان آیات صریح و احادیث کوبنده‌ای را نقل نمود که زنان مؤمن همه توبه کرده و از گذشته خویش نادم گشتند. هنگامی که مفسدان دیدند که زنان به یکدباره تائب شدند، دست به دندان گرفته و اینگونه نجوا می‌کردند: افسوس ما زیان کردیم.

آری، آنان فهمیدند که دین در اعمق دل‌ها جا دارد، زن مسلمان اگر چه روزی در امور دین سهل انگاری کند و در حجاب سستی کند، اما با شتاب به سوی حجاب و عفت باز می‌گردد؛ زیرا درون زن پاک‌دامن از گنج ناب است و با مَس کردن بر روی طلا، غبار از روی آن پاک شده و درخشنده‌ی و لمعان آن باز می‌گردد، بنابراین، پس از اندیشه‌هایی طولانی فاجعه بزرگ روی داد.

مسئله اختلافی

هواپرستان بیکار ننشستند، بلکه صفحات تاریخ را ورق زده و به دنبال مسائلی گشتند که چگونه حجاب در دیگر سرزمینهای اسلامی از بین رفته است. آنان دریافتند که کار از کشف و ظاهر کردن چهره آغاز شده است، لذا وقتی این تبلیغات گسترش یافته و کشف چهره در میان مسلمانان یک امر عادی تبدیل شده است، چهره و صورت زن با انواع رنگ‌آمیزی‌ها به نمایش در می‌آمده است و حجاب به رنگ‌های متفاوتی خودش را به نمایش گذاشته و صورت به زیباترین حالت در می-آمده است، پارچه‌هایی که برای حجاب بود با انواع دوخت‌ها و مدل‌های زرکاری و زری دوزی و گلدوزی آراسته شده و به زیبایی چهره افزوده است. از این رو ابتدا صورت را ظاهر می‌کردند و به تدریج پیشانی و به دنبال آن موهای جلوی پیشانی را نیز ظاهر کردند. بدین ترتیب به اجرای نقشه‌هایشان در جزیره‌ی گنج پرداختند.

زنان جزیره‌ی گنج چهره‌هایشان را از نگاه نامحرم می‌پوشانیدند، اما در لابه‌لای شبکه‌های ماهواره‌ای و سایر وسایل ارتباطی و از بعضی از مجلات و روزنامه‌ها گاه گاهی چنین مطلبی به چشم‌شان می‌خورد: «در واقع پوشیدن چهره زن واجب نیست و برای زن جایز است که چهره‌اش را نمایان کند. علمایی نیز به جواز کشف چهره فتوا داده‌اند و این یک امر اختلافی است.» سپس این منوال ادامه پیدا کرد و افرادی فتاوی‌ای صادر کردند که زن می‌تواند وارد بازارها و خیابانها شود بدون اینکه چهره‌اش را بپوشاند و هر کس اختیار دارد که به صورت، چشم‌ها و زیبایی گونه‌ها و نازکی لب-هایش خیره گردد و همه‌ی اینها جایزند و در حکم امر خداوند که می‌فرمایند: «ولا بیدین زینتهن»^۱ داخل نمی‌باشند.

و اما داستان ما

سارا از دخترانی نبود که نسبت به حجاب خویش بی‌توجه باشد، بلکه همانند ملکه‌ای در قصرش با افتخار و مبارفات زندگی می‌کرد و به حجابش افتخار می‌کرد، همگی از شخصیت و استقامت بالای وی در شگفت بودند. هر صبح طبق معمول خیابان را شلوغ می‌دید و در میان این ازدحام، خواهران مسلمانش را نیز می‌دید که پرده حجاب را از محاسن صورت‌شان برداشته بودند.

همواره سارا این صحنه‌ها را در مسیر مدرسه‌اش مشاهده می‌کرد، اما از طرف دیگر بسیاری از دانشجویان زن بودند که چهره و تمام بدنشان را می‌پوشانیدند، بعضی‌ها چهره‌هایشان را نمایان می‌کردند، و برخی فقط عباها‌یی می‌پوشیدند که مانند مانتو بود، او بعضی از پسران هرزه را می‌دید که دور و بر این دختران جمع می‌شوند، تا بعضی از آنها را در دام خود شکار کنند! سارا در مسیرش همه‌ی اینها را می‌دید و

این صحنه‌ها از جلوی دیدگانش عبور می‌کرد، در حالی که حجاب کاملی بر تن داشت و کسی جرات نمی‌کرد به وی سخنی رکیک بگوید یا شماره تلفنش را به او بدهد، دارای چنان ابهت و وقاری بود که گویا فرشتگان از او مراقبت و پاسداری می‌کردن.

در بیمارستان

مادر سارا نهمین ماه حاملگی را پشت سر می‌گزراند. همه اهل منزل منتظر مسافر کوچلو بودند که به دنیا پا می‌نهد و مشتاق دیدن این خردسال بودند، وقتی مادر سارا درد زایمان را احساس کرد، به بیمارستان منتقل شد و پسر بچه‌ای زیبا به دنیا آورد، عصر آن روز سارا به همراه پدر به ملاقات مادرش در بیمارستان رفت. افراد زیادی در بیمارستان به ملاقات بیمارانشان می‌آمدند و سلامتی‌شان را با تمام وجود احساس می‌کردند و می‌فمیدند که دارای چه نعمت بزرگی هستند که اهل بیمارستان از آن محروم می‌باشند، همه اتاق‌ها پر از بیمار بود، یکی در اثر تصادف و دیگری در اثر مشکل قلبی، و زن دیگری به خاطر بیماری زنانه مراجعته کرده بود. خلاصه این که بیماران متفاوتی یافته می‌شد.

سارا به اتاق مادرش رفت، آنجا چهار مادر همانند او بودند که تازه فرزند به دنیا آورده بود. نگاه سارا در میان ملاقاتی‌ها به دختر باوقاری افتاد که آثار ذکاوت و ادب در او نمایان بود. آن دختر عبای گشادی پوشیده بود که بر روی آن هیچ نوع تزئینی مشاهده نمی‌شد، اما چون چهره‌اش نمایان و همانند بدر کامل، روشن و زیبا بود و همه مردم، اعم از ملاقات کنندگان، پرستاران، پزشکان و... وی را می‌دیدند

سara از این صحنه متحیر شد که چطور این دختر زینت خود را نمایان می‌کند در حالی که خداوند به صراحت فرموده است: «ولاییدین زینتهن»^۲، «و زینت خویش را (همچون سر و صورت، سینه، بازو، ساق، گردن، خلخا، گردن بند، بازو بند) نمایان نسازند»، سارا با جسارتی که داشت با کمال ادب و احترام به سوی آن دختر رفته و سلام عرض کرد و فهمید که اسم این دختر «اریچ» است و برایش معلوم شد که خواهر اریچ مادر شده و به ملاقات مادرش آمده است. لذا برایش دعای خیر نمود و با کسب اجازه از اریچ رشته سخن را چنین آغاز کرد: من یک حرف خصوصی با شما داشتم، آیا مایل هستید در اتاق مجاور با همدیگر گفتگویی آرام داشته باشیم.

دو دختر به آرامی به آن اتاق رفته و میانشان گفتگوهای مختصری رد و بدل شد و در خلال این سخنان سارا فهمید که اریچ کتابها و مجلاتی را که در مورد آزادی زن نگاشته شده اند بسیار مطالعه می‌کند، کتابهایی که در قالب آزادی زن، وی را به برهنگی و بی حجابی می‌کشاند و زن را بسان برده‌ای می‌نمایاند که باید آزاد گردد. بخشی طولانی میان سارا و اریچ شکل گرفت.

گفتگوی سارا و اریچ

سara اینگونه شروع کرد: خانم! آیا شما می‌دانید که خداوند متعال زن و مرد را از دو جنس، از نوع انسان آفریده و خداوند چنین می‌فرماید: «وانه خلق الزوجین الذکر و الانثی»^۳، «و این که او است که جفتهای نر و ماده را می‌آفریند».

^۲ - [تور: ۳۱]

^۳ - [نجم: ۴۵]

خواهرم! زوجین وابسته به یکدیگرند، و هیچ کدام از دیگری بینیاز نمی‌باشد و
هر دو در چرخانیدن چرخه زندگی شریکند

آری، زن و مرد در عمارت و آبادانی دنیا با یکدیگر شریکند، عموم مسائل دین
میان زن و مرد فرقی ندارد. در اجرای مسولیت همه شریک و برادرند. رسول خدا^{علیه السلام}
همانگونه که مردان را مورد خطاب قرار داده‌اند، زنان را نیز خطاب کرده‌اند، با زنان و
مردان برای داخل شدن در اسلام بیعت گرفته‌اند و در هنگام نماز زنان و مردان را
امامت کرده‌اند، مردان و زنان را فتوای دادند، و نیز زنان و مردان به ایشان رأی و نظر
داده و آن حضرت^{علیه السلام} می‌پذیرفتند.

در این لحظه اریج با صدای بلند فریاد زد: رسول خدا^{علیه السلام} مشورت زنان را قبول
می‌کرد، حال آن که حضرات ابوبکر و عمر^{رض} موجود بودند؟

سارا جواب داد: به ام سلمه گوش فرا بده که با مشورت ایشان مشکل بزرگی حل
می‌گردد، امری که نزدیک بود لشکری از پای در آید و همه اینها در زمانی دور از
عصر حاضر بوده که امروز افرادی به گمان خود از حقوق زن دفاع می‌کنند.

سارا: هنگامی که رسول خدا^{علیه السلام} به قصد عمره عازم سوی مکه مکرمه شدند، هزار
و دویست نفر از اصحاب بزرگوار جهت ادائی عمره ایشان را همراهی می‌کردند، این
جريان قبل از فتح مکه بود، اهل مکه که مشرک بودند از ورود آنان به مکه و ادائی
عمره جلوگیری کردند، به هر کس که می‌خواستند اجازه ورود می‌دادند و هر کس را
که نمی‌خواستند، منع می‌کردند.

آن حضرت^{علیه السلام} به همراه یاران گرامی‌اش فقط برای ادائی عمره آمده بودند و قصد
جنگ و یا چیز دیگری نداشتند. مردم قریش، مسلمانان را از ورود به مکه باز داشتند.

در آغاز امر آن حضرت ﷺ اراده نمود که با زور و قدرت متول شود، سپس از تصمیم خویش صرف نظر نموده و به اینکه میانشان صلح نامه‌ای نوشته شود موافقت نمودند.

قریش افرادی را برای گفتگو در رابطه با بندهای صلح میان دو طرف فرستاد. سهیل بن عمر آمد تا در رابطه با مفاد صلح گفتگو کند. آن حضرت ﷺ کاتب را فرخواند و فرمود: بنویس: «بسم الله الرحمن الرحيم» سهیل اعتراض کرد و گفت: «رحمن» کیست که از آن اسم می‌بری؟ ما او را نمی‌شناسیم، بنویس «بسم الله الرحمن الرحيم» به آن سپس آن حضرت ﷺ فرمود: این عهدنامه‌ای است که «محمد رسول الله ﷺ» به آن صلح نموده است.

باز سهیل از روی اعتراض گفت: اگر ما تو را به عنوان پیامبر خویش می‌پذیریم تو را از ورود به بیت الله باز نمی‌داشتم و با تو نمی‌جنگیدیم، بلکه این طور بنویس: محمد بن عبدالله.

آن حضرت ﷺ فرمود بنویس: به این شرط که اهل مکه بگذارند که ما خانه خدا را طوف کنیم. سهیل گفت: برای اینکه عربها بر ما عار نگیرند که ما تحت فشار قرار گرفته‌ایم. پس از سال آینده به شما اجازه عمره داده می‌شود. آن حضرت ﷺ هم به همه بندهای قرار داد موافقت نموده و آنان را کتاباً قبول کردند. سهیل به این راضی نشد و خواست عرصه را بر مسلمانان تنگ‌تر کند.

لذا این شرط را افزود: اگر مسلمانی از مکه به قصد مدینه بیرون شود؛ باید بازگردانیده شود؛ اما اگر شخصی از مدینه به سمت مکه قصد نموده و از دین اسلام مرتد شود در مکه از او استقبال می‌شود. مسلمانان در اعتراض و مخالفت این بند گفتند: شخصی مسلمان شده و به ما بپیوندد او را به سوی کافران بازگردانیم؟! سبحان الله! چگونه به سمت مشرکان بازگردانیده می‌شود؟ اما آن حضرت ﷺ این بند

را پذیرفتند، اما فرمود: آن کس که از میان ما مسلمانان به سوی آنها بازگردد خداوند او را دور گردانیده و سپس سکوت نموده و در فکر فرو رفت.

رسول خدا^{علیه السلام} با قریشیان صلح نمود برای این‌که مسلمانان امسال به مدینه منوره بازگرددند و سال آینده عمره قضایی خویش را انجام دهند.

مسلمانان با لباس احرام آمده بودند تا عمره را ادا کنند؛ اما زمانی که قریشیان آن‌ها را بازداشتند برایشان یک ضربهٔ روحی بود. چون که رسول اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} از نوشتن معاهده فارغ شد و به سوی یارانش روی کرده و دستور به ذبح قربانی‌هایشان کرد. حیواناتی از قبیل گوسفند و شتر جهت قربانی آورده بودند تا پس از ادائی عمره آن‌ها را بکشند و همچنین یاران خویش را دستور به تراشیدن موها نمود.

مسلمانان حیرت زده شدند؛ زیرا همهٔ این امور پس از ادائی عمره انجام می‌پذیرد، قلبهای این بزرگواران هنوز مشتاق زیارت خانهٔ خدا بود، به همین علت از انجام امر نبوی تاخیر کردند به امید آنکه به درخواست ایشان برای ورود به مکه مکرمه و اجرای مناسک عمره توجه شود، اما پذیرفته نشد. آن حضرت^{علیه السلام} به یارانش می‌نگریست و منتظر بود تا دستورش اجرا گردد؛ اما کسی برنخاست. مجدداً دستور خویش را تکرار نمود، اما باز هم کسی برنخاست. رسول گرامی^{علیه السلام} به خشم آمدند و به نزد همسر بزرگوارش، ام سلمه^{رض} که با کاروان همراه بود، رفته و برای این بانوی بزرگوار شرح داد که با پیروانش دچار این مشکل گردیده است؟!

ام المؤمنین ام سلمه^{رض} فرمود: ای رسول خدا! شما می‌خواهید از دستورتان اطاعت کنند؟! به سوی ایشان برو و با کسی حتی یک کلمه سخن نگو! قربانی‌ات را ذبح کن، و دستور بدہ موهایت را حلق کنند. آن حضرت^{علیه السلام} عیناً مشورت همسر

گرامی اش را اجرا نمود. با مشاهده این واقعه، صحابه کرام یکی پس از دیگری برخاسته و قربانی هایشان را ذبح نمودند و موهایشان را تراشیدند.

بین ای اریح چطور یک زن به خودش اعتماد به نفس داشت و با این تدبیر عالی، خود را حقیر نپنداشت، بلکه چاره‌ای اندیشید، و هیچ کدام از اصحاب ﷺ او را تحقیر نکردند؛ بلکه بر مشورت او عمل نموده و آن اجرا کردند.

در این لحظه اریح گفت: به خدا که این سخن بسیار زیبا و جالب است.

برای بروی

به داستان خود باز می‌گردیم، اریح داشتم می‌گفتم خداوند در میان دو جنس زن و مرد در هر چیزی مساوات را رعایت نموده است مگر آن مواردی که طبیعت و سرشت زن و مرد با یکدیگر فرق دارند. خداوند متعال در رابطه با مردان می‌فرماید: «إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ»^۴، «همانا مردانی که با تو بیعت می‌کنند». و در مورد زنان چنین می‌گوید: «يَا أَئُلُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَيِّعْنَكَ»^۵ «ای نبی خدا! آنگاه که زنان مؤمنه به نزد تو آمدند تا با تو بیعت کنند...»

و در رابطه با اجرای مسئولیت در خانه نیز مساوات رعایت شده آن جا که رسول اکرم ﷺ می‌فرمایند: «مرد مسئول است در قبال خانواده‌اش، و زن نیز مسئول است در قبال خانه شوهر و فرزندانش، همگی شما مسئولید و از همه شما در رابطه با زیر دستانتان سؤال خواهد شد»^۶

^۴ - [الفتح: ۱۰]

^۵ - [المتحنة: ۱۲]

^۶ - متفق عليه.

همچنین در میان زن و مرد در اجرای احکام و عبادات شرعی مساوات را برقرار نموده است که همانند همدیگر دستور به اجرای آن شده‌اند. به عنوان مثال: نمازهای پنج گانه هم بر زن و هم بر مرد فرض شده است، روزه‌ی ماه مبارک بر هر دو جنس لازم است، زکات و حج بیت الله الحرام نیز به همین صورت. حتی خداوند برای زنان در بسیاری از این احکامی که ذکر شدند تخفیف قائل شده است، به عنوان مثال در ایام حیض و نفاس، نماز و روزه را از ذمہ زن ساقط نموده است.

همچنین هر دو جنس در عمران و آبادی جامعه موظفند تا با تلاش و کوشش خویش، جامعه را به سوی رشد و ترقی سوق دهند. چنان که خداوند می‌فرمایند: «فَامْشُوا فِي مَنَابِكُهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ»^۷، «در اطراف زمین راه بروید و از رزق خداوند ارتزاق نمائید». در این آیه خطاب خداوند به زن و مرد است و هر کدام از زن و مرد در انجام طاعات و عبادات گوناگون شریعت، مأمور و مسؤول‌اند.

چنانکه خداوند می‌فرماید: «إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْفَانِتِينَ وَالْفَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجُهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا»^۸، «مردان مسلمان و زنان مسلمان، مردان با ایمان و زنان با ایمان، مردان فرمانبردار فرمان خدا و زنان فرمانبردار فرمان خدا، مردان راستگو و زنان راستگو، مردان شکیبا و زنان شکیبا، مردان فروتن و زنان فروتن، مردان بخشایشگر و زنان بخشایشگر، مردان روزه دار و زنان روزه دار، مردان

^۷ - [الملک: ۱۵].

^۸ - [الأحزاب: ۳۵]

پاکدامن و زنان پاکدامن، و مردانی که بسیار خدا را یاد می کنند و زنانی که بسیار خدا را یاد می کنند، خداوند برای همه آنان آمرزش و پاداش بزرگی را فراهم ساخته است.»

و نیز هر دو جنس دستور داده شده‌اند تا از دستور خدا و رسولش اطاعت و پیروی نمایند: «وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٌ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أُمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أُمْرِهِمْ»^۹، «هیچ مرد و زن مؤمنی، در کاری که خدا و پیغمبرش داوری کرده باشند (و آن را مقرر نموده باشند) اختیاری از خود در آن ندارند (و اراده ایشان باید تابع اراده خدا و رسول باشد).».

این را بدان که زنان صالحه در اطاعت و بندگی خداوند و اطاعت کردن و عمل کردن به دین، بهترین نمونه‌ها را ارائه داده اند و برای تقرب به ذات الهی و جلب رضایت و محبت ذات یگانه، تکالیف و سختیها را تحمل کرده‌اند.

شیر زنان

سارا سخنانش را اینگونه ادامه داد: أَرْيَج، بِرَأْيَتْ جَرِيَانَ يَكِيَّ اِزْ كَلَاسِهَائِيَ حَفْظَ قُرْآنَ كَهْ وَيَزَهِي خَواهِرَانَ اَسْتَ، رَا تَعْرِيفَ مِيْ كَنْمَ كَهْ يَكِيَّ اِزْ مدِيرَانَ اِيشَانَ بِرَأْيِمَ گَفَتَهَ اَسْتَ، وَيِيْ مِيْ گُويَدَ: هَنَگَامِيَ كَهْ ما كَلَاسَ حَفْظَ قُرْآنَ رَا اَفْتَاحَ كَرْدِيَمَ، سَاخْتمَانَ، مَقْدَارِي اِزْ سَطْحَ خَيَابَانَ بَلَندَتَرَ بَوَدَ وَ نِيَازَ بَهْ دَرَسْتَ كَرْدَنَ پَلَهَائِي بَوَدَ، تَا بَهْ دَاخَلَ سَاخْتمَانَ بَرَونَدَ، دَخْتَرَانَ طَلَبَهَ بَهْ رَاحَتِي مِيْ تَوَانَسْتَنَدَ اِيَابَ وَ ذَهَابَ كَنَنَدَ. رَوزَ اَوَلَ بَرَايِ ثَبَتَ نَامَ درَ نَظَرَ گَرَفَتَهَ شَدَهَ بَوَدَ، مَنَ بَا مشاهِدَهَ پَيْرَ زَنِيَ كَهْ وَاردَ سَاخْتمَانَ شَدَهَ، شَغَفَتَزَدَهَ شَدَمَ! دَخْتَرَشَ، او رَا بَا وَيلَچَرَ آورَدَ تَا اينَكَهَ بَهْ دَرَبَ سَاخْتمَانَ رسَيدَ وَ چَونَ

^۹. [الأحزاب: ۳۶]

وجود پله‌ها مانع از حرکت ویلچر شد، پیرزن نگاهی به دختر و ویلچر کرد و پس از آن با کمک دخترش از ویلچر پیاده شد و وارد ساختمان گردید و اسمش را در لیست کسانی که برای شعبه‌ی حفظ ثبت نام می‌کنند نوشت، و باز به همان صورت بازگشت.

من از برخی از دختران شنیدم که در رابطه با این پیرزن چنین می‌گفتند: حدود ۱۵ سال پیش برای ایشان حادثه وحشتناکی رخ داده به گونه‌ای که او را زمین گیر و فلنج کرده و به روی تخت انداخته است و تمام بدنش را مجروحش و به سبب اینکه زمین گیر بوده گوشت بدنش آب شده است، به گونه‌ای که جز با کمک دخترش نتوانسته بدنش را تکان دهد، اما عقل او سالم بوده و قلبش همانند قلب یک انسان مؤمن زنده بوده است. لذا به این فکر افتاده که با این حال به اسلام خدمت کند. راهکارهایی یافته تا با این شیوه‌ها به دین اسلام سود و فایده برساند. تا جایی که برایش مقدور و میسر بود از آن‌چه در اختیارش بود به کار گرفت...! می‌دانی چکار کرد؟! در قدم اول خانه مسکونی‌اش را پایگاهی برای کمک به خانواده‌های نیازمند قرار داد و استقبال مردم به خوبی گرم بود دیری نگذشت که حیاط منزلش مملو از کمک‌های مردمی بود که به او تقدیم می‌کردند و پل ارتباطی میان خانواده‌های نیازمند و خیرین بود و کمک‌ها را به آن‌ها ارسال می‌کرد، چه بسیار گرسنگانی که به ذریعه این پیر زن فلنج سیر شدند.

اقدام دوم این پیرزن مؤمن: در حین فرستادن کمک به خانواده‌های نیازمند، برای آنان کتاب یا نوار کاستی نیز می‌فرستاد که مطالب مفید و سودمندی در آن بود و برای این افراد مسابقاتی در نظر می‌گرفت که در غالب موضوعات کتاب و نوارها بود تا آن‌ها موظف به شنیدن و خواندن آن‌ها باشند.

اقدام سوم: زنانی که از راه هدایت به دور بودند را رها نمی‌کرد و بی‌توجه نبود؛ بلکه با آن‌ها ارتباط برقرار می‌کرد و آن‌ها را نصیحت می‌نمود.

اقدام چهارم: از طریق تماس با افراد معتمد و علماء و مؤسسات خیریه در حل مسئله ازدواج دختران و زنان بی‌شوهر تلاش می‌کرد تا بتواند مورد مناسبی برای ایشان پیدا نموده و به خانه بخت راه یابند.

اقدام پنجم: در حل اختلافات خانوادگی و زناشویی مشارکتی فعال داشت.

به خدا قسم که او زنی شگفت انگیز بود.

أَرِيجَ تَمَامَ حَوَاسِّشُ بِهِ سَخْنَانَ سَارَا بُودَ وَ ازَّ آنَّهَا بَهْرَهُ كَافِي رَا مَىْ بَرَدَ وَ هَرَ آنِچَهُ رَا كَه مَىْ شَنِيدَ، دَرَ ذَهْنَشُ مَرُورَ مَىْ كَرَدَ: مَسَاوَاتُ مِيَانَ جَنْسَ زَنَ وَ مَرْدَ وَ... وَ آنِچَهُ رَا كَه قَبْلَا شَنِيدَه بُودَ ازْ قَبْيلَ اينَ كَه زَنَ مَظْلُومَ وَاقِعَ شَدَهَ، حَقْوقَشُ پَايِمالَ شَدَهَ، بَىْ پَنَاهَ اسْتَ وَ... بَنَابِرَائِينَ، بَرَايِ تَايِيدَ سَخْنَانَ سَارَا پَيوُسْتَه مَىْ گَفتَ: عَالِيهَ، عَالِيهَ.

سارا در ادامه افروزد: اینجا یک نکته حائز اهمیتی وجود دارد: هر زمان که خداوند می‌فرمایند: «یا ایها الناس»، «ای مردم» یا وقتی در احادیث نبوی چنین مطالبی را می‌خوانیم، به صورت مطلق زنان و مردان همه را شامل می‌شود. خداوند در قرآن عظیم بالغ بر ۲۰ مرتبه در مواضع گوناگون زنان و مردان را با چنین مواردی خطاب نموده است. به عنوان مثال چند نمونه از «یا ایها الناس» را ذکر می‌کنم:

۱ - (یا ایها الناس اعبدوا ربکم)،^{۱۰} «ای مردم پروردگارتن را بپرستید».

^{۱۰} - [بقرة: ۲۱].

۲ - (یا ایها الناس کلوا ممّا فی الارض حلالاً طیّباً)،^{۱۱} «ای مردم! از خوراکیهای زمین، حلال و پاکیزه بخورید.».

۳ - (یا ایها الناس قد جائكم برهان من ربکم...)،^{۱۲} «ای مردم! از جانب خداوند برایتان دلیل و برهان آمده است.».

۴ - (یا ایها الناس انّی رسول الله اليکم...)^{۱۳}، «ای مردم! من رسول خدایم که به سویتان فرستاده شده ام.».

۵ - (یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و أنشی...)^{۱۴}، «ای مردم! ما شما را از دو جفت نر و ماده آفریدیم.».

بله اینطور است، خداوند زنان و مردان را عموماً با یک کلام صدا می‌زند.

با من به شهر مدینه، شهر پیامبر ﷺ سفر کن و به مادرمان، ام سلمه

بنگر ! روزی در منزلش که به مسجد نبوی چسبیده بود، تشریف داشت و سردش بود، و موهايش را شانه می‌زد، در این هنگام شنید که رسول خدا ﷺ صدا می‌زد: «یا ایها الناس» به کنیزش گفت: دست نگهدار ! آماده شد تا به مسجد برود، کنیز گفت: رسول خدا ﷺ مردان را صدا زد نه زنان را. ایشان گفت: من در کلمه «ناس» داخل هستم.

^{۱۱} - [بقرة: ۱۶۸].

^{۱۲} - [نساء: ۱۷۴].

^{۱۳} - [اعراف: ۱۵۸].

^{۱۴} - [حجرات: ۱۳].

أَرِيج: بسیار خُب سار!! اجازه می‌دهید یک سؤال بپرسم؟

سارا: یک لحظه، یک مطلب کوتاه در رابطه با مساوات در ذهنم آمد دوست دارم
این را هم بشنوی
أَرِيج: بفرما.

سارا: همانگونه که زن و مرد در اجرای دستورات و واجبات برابر هستند، در دریافت پاداش نیز مساوی‌اند. خداوند می‌فرمایند: «مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحِينَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»^{۱۵} «هر کس چه زن و چه مرد کار شایسته انجام دهد و مؤمن باشد، بدو (در این دنیا) زندگی پاکیزه و خوشایندی می‌بخشیم و (در آن دنیا) پاداش (کارهای خوب) آنان را بر طبق بهترین کارهایشان خواهیم داد.»

و نیز می‌فرماید: «فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنَّى لَأُضِيعَ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى»^{۱۶}، «آن گاه پروردگارشان دعای ایشان را پذیرفت و پاسخشان داد که من عمل هیچ کسی از شما را که به کار پرداخته باشد - خواه زن باشد یا مرد - ضایع نخواهم کرد.»

و در جایی می‌فرماید: «وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ تَقِيرًا»^{۱۷}، «کسی که اعمال شایسته انجام دهد

^{۱۵} - [النحل: ۹۷].

^{۱۶} - [آل عمران: ۱۹۵].

^{۱۷} - [النساء: ۱۲۴].

و مؤمن باشد - خواه مرد و خواه زن - چنان کسانی داخل بهشت شوند و
کمترین ستمی بدانان نشود.»

و همه احادیثی که درباره فضائل اعمال ذکر می‌شوند، برای عموم مسلمین، اعم
از زن و مرد است. به عنوان مثال حدیث: هر کس «سبحان الله و بحمده» را بخواند
برایش در بهشت درخت نخلی سبز می‌شود.

و کسی روزانه ۱۲ رکعت سنت مؤکده را با پایبندی بخواند برایش در بهشت
خانه‌ای بنا می‌شود.

و در مسئله جزا و کیفر نیز زن و مرد برابرند: هر گاه حدی از حدود الهی را زیر
پا بگزارند، بدون هیچ تمیز و اولویتی عقوبت می‌شوند.

خداؤند در رابطه با کیفر عمل زنا می‌فرمایند: «الْزَانِيُّ وَالْزَانِيٌّ فَاجْلِدُوَا كُلَّ وَاحِدٍ^{۱۸}
مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ»^{۱۸}، «هر یک از زن و مرد زناکار را صد تازیانه بزنید.»^{۱۹}

در رابطه با کیفر دزدی می‌گوید: «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوَا أَيْدِيهِمَا»^{۲۰}،
«دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملی که انجام داده اند.»

و در مورد گناه شرک و نفاق می‌فرماید: «لِيَعْذِبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ»^{۲۱}، «و سرانجام
خداؤند مردان و زنان منافق، و مردان و زنان مشرک را کیفر دهد، و بر
مردان و زنان مومن ببخشاید.»

^{۱۸} - [النور: ۲].

^{۱۹} - [النائدة: ۳۸].

^{۲۰} - [الأحزاب: ۷۳].

خداؤند متعال در رابطه با کرامت انسان هر دو را به صورت یکسان، مکرم و گرامی داشته که هیچ کدام را خوار نشمرده و از منزلتش نکاسته است. خداوند سبحان می‌فرمایند: «وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ»^{۲۱}، «ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم.»

این آیه هر دو جنس زن و مرد را شامل می‌شود و خداوند تحقیر مسلمان اعم از زن و مرد را حرام نموده و فرموده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ»^{۲۲}، «ای کسانی که ایمان آورده اید! نباید گروهی از مردان شما گروه دیگری را استهزا کنند، شاید آنان بهتر از اینان باشند، و نباید زنانی زنان دیگری را استهزا کنند، زیرا چه بسا آنان از اینان خوبتر باشند.»

گرامی توین شما پرهیز گارتین قان است

أَرِيج همّة حواسیش به سخنان سارا بود، و سارا با هیجان و جنب و جوش فراوانی سخن می‌گفت، یک لحظه سارا سکوت کرد و به سختی خود را کنترل کرد تا گریه نکند، قلبش آکنده از محبت خداوند بود. چگونه اینها دینی را مورد اتهام قرار می‌دهند که خداوند آن را مشروع نموده و به حد کمال رسانده است، آیا ممکن است خداوند به زن ستم نموده و در حق او اجحاف نماید!

سپس با تمام عزم و افتخار چنین گفت: میزان برتری در میان زن و مرد فقط و فقط در یک چیز و آن هم تقواست. خداوند می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعْارِفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكمُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

^{۲۱} - [الإسراء: ۷۰].

^{۲۲} - [الحجرات: ۱۱].

خَبِيرٌ^{۲۳}، «ای مردمان! ما شما را از مرد و زنی آفریده ایم، و شما را تیره تیره و قبیله قبیله نموده ایم تا همدیگر را بشناسیم. بی گمان گرامی ترین شما در نزد خدا متّقی ترین شما است. مسلّماً خداوند آگاه و باخبر است.»

آری، گرامی ترین شما پرهیزگار ترین است نه قوی هیکل ترین و نه ثروتمند ترین، نه به مردانگی است و نه به پست و مقام، بلکه بر اساس تقوا و پرهیزگاری است.

أَرِيجَ بِالْحُنْيِ كَهْ أَكَنْدَهْ ازْ تَأْثِيرَ بُودَ، گفت: ای کاش اغلب زنانی که فریب این تبلیغات مخرب را خوردند و دم از حقوق زن می زند، به مفهوم این سخنان پی می برندند تا می فهمیدند که ذات الله جل جلاله با بندگانش هیچ انتقام جویی و لجاجتی ندارد، بلکه زنان، بندگان الله تعالی هستند، هر کس از آنان می تواند به بالاترین مقام بپرسد، و حتی به واسطه تقوا از مردان هم سبقت بگیرد.

سara ادامه داد: راست می گویی! علاوه بر آنچه فرمودید، حتی با ازدواج نمودن کرامت هر یک از زن و مرد محفوظ می ماند، آن جا که الله تعالی می فرمایند: «وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ»^{۲۴}، «و برای همسران (حقوق و واجباتی) است (که باید شوهران ادا بکنند) همان گونه که بر آنان (حقوق و واجباتی) است که (باید همسران ادا بکنند) به گونه شایسته ای (که برابر عرف مردمان و موافق با شریعت اسلام باشد).»

حضرت حکیم بن معاویه رض در رابطه با حقوق زنان از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم پرسید و گفت: ای رسول خدا! حق زن بر ضمہی ما چیست؟ آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «هر گاه

^{۲۳}- [الحجرات: ۱۳].

^{۲۴}- [البقرة: ۲۲۸].

غذا خوردید، به آن‌ها بخورانید، و هر گاه پوشیدید، آن‌ها را بپوشانید» و فرمود: زنان بر ضمّه شما حقوقی دارند و شما هم برآن‌ها حقوقی دارید.

همچنین فرزندان را به ادا کردن حقوق والدین امر نموده است، حتی حقوق مادر را بیش از حقوق پدر قرار داده است، قرآن می‌فرماید: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ». ^{۲۵}، «ما به انسان دستور می‌دهیم که به پدر و مادر خود نیکی کند. چرا که مادرش او را با رنج و مشقت حمل می‌کند،» ابتدا از مادر آغاز نمود و فرمود: «حَمَلَتْهُ أُمُّهُ» و حقوق مادر را از پدر مقدم داشت.

در کتاب صحیحین چنین می‌خوانیم: مردی از محضر رسول خدا ﷺ چنین سؤال کرد: چه کسی به حسن معاشرت در میان ما حق‌دار است؟ ایشان فرمود: «مادرت، مادرت، مادرت، سپس پدرت.»

حضور مها با پوششی نامناسب

در حالی که بحث آن‌ها داغ بود، خواهر اُریج که «مها» نام داشت، در میان راه روها به دنبال خواهرش اُریج می‌گشت و نمی‌دانست کجا رفته است. از شیوه پوشش مها مشخص بود که نسبت به حجابش سهل‌انگار است. لباسی که پوشیده بود بسیار تنگ و چسبان بود، به گونه‌ای که تمام برآمدگی و فرورفتگی بدنش را نمایان می‌کرد و به هنگام راه رفتن، شلوار غربی که پوشیده بود ظاهر می‌شد و توجه حاضرین را به خود جلب می‌کرد.

مها وارد اتاق استراحت شد و أریج را همراه سارا دید، از نشستن آن دو تعجب کرد. با سلام و احوال پرسی و مصافحه با سارا و معرفی کوتاهی که میانشان رد و بدل شد، وارد بحث آنان شد و به گفتگوی آن دو گوش فرا داد.

بحث پیرامون حقوق زن در اسلام همچنان داغ بود. مها نتوانست خود را کنترل کند و با جسارت و صراحة تمام گفت: ای سارا! بعضی زن‌ها از مردان باهوش‌تر و خوش‌بخت‌ترند، چرا افرادی از قبیل شما می‌خواهند میان زن و مرد فرق قائل شوند و برای هر کدام مرزگزاری کنند که هیچ کدام از این دو جنس شرکت در امور مخالف را نداشته باشد؟! همه‌اش می‌گویید: مرد... مرد.... مها در این زمینه بسیار متوجه بود و تعجب نشان می‌داد و پیوسته همین سؤال را تکرار می‌کرد.

سارا لبخندی زد و گفت: و مدام می‌گویید زن... زن...، بسیار خوب مها گوش بد! خواست خداوند بوده که مرد با زن متفاوت باشد. مرد در شکل و ساختار و از نظر جسمی از زن قوی‌تر و از نظر عاطفی ضعیفتر است. هر کدام باید در سدد رشد توانمندی خودشان باشند.

مها: چگونه؟

سارا: زن دارای ویژگیهای جسمی خاص خودش است. بیماری‌های زنانه از قبیل حیض، نفاس، درد زایمان، مسائل شیردهی و... برایش تاری می‌گردد و زن از پهلوی چپ آدم‌اللئيل آفریده شده نه استخوان سینه که به قلب نزدیک است.

اما مرد موظف است برای انجام شئون خانواده و زن و فرزندان، مراقبت و انفاق کردن برایشان تلاش کند. به همین علت است که از نظر جسمانی قوی‌تر آفریده شده است. از آثار و نشانه‌های اختلاف ساختاری میان زن و مرد، می‌توان به اختلاف آن دو در توانایی جسمی، عاطفی، تفاوت و برتری در بعضی از احکام شرعی را نام برد.

منظورم تفاوت در ذکاوت و هوشمندی نیست، بلکه منظورم این است که از نظر جسمی توانمندتر و از نظر تحمل سختی‌های کار و تلاش برای مخارج خانواده نیرومندتر است. و اگر جنس زن توان حمل مسئولیت خرج و مخارج خانواده را داشت خداوند او را مسئول می‌کرد. مادر مریم علیها السلام تفاوت این مسئله را دریافته بود. از این رو گفت: «وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى»^{۲۶}، «فرزند پسر مانند فرزند دختر نیست».

چنین به نظر می‌رسید که مها از سخنان سارا قانع نشده بود، از این رو سارا نگاهی به وی انداخت و گفت: مها! معدرت می‌خواهم، اگر شما معلم یک مدرسه می‌بودی و می‌خواستی یک جلسه در مدرسه ترتیب دهی، و قصد داشتی در سالن جلسه چندین وظیفه را انجام دهی، از قبیل: نظافت، برنامه‌ریزی، نصب اوراق، پاک کردن تخته، شمردن کلمات، و در مقابل تو بیست دانشآموز بود، که هر کدام دارای خصوصیاتی متفاوت بودند، در میان‌شان یکی چاق و تپل است، یکی لاغر و ضعیف، دیگری سخنور، یکی جسور و آن یکی خجالتی و کم رو، تو از میان این دانشآموزان کدام یک را انتخاب می‌کردی تا بر نردهان بالا ببرود و اوراق را نصب کند؟ آیا یکی از دانشآموزان چاق مناسب کار نیست؟ مها با لبخند جواب داد: مسلماً خیر، بلکه یکی از دانشآموزان لاغر و سبک را انتخاب می‌کرم. سارا ادامه داد: کدام یک مناسب نظافت است؟ دانشآموز سخنور و جسور، درسته؟ مها جواب داد: خیر! بلکه از او به عنوان مجری جلسه برای خوشآمد گویی مهمانان انتخاب می‌کرم، و افراد دیگر را برای کار نصب اوراق و نظافت می‌گماردم.

^{۲۶}- [آل عمران: ۳۶].

سارا: بسیار خوب، حال مها از تو می‌پرسم: آیا در این تقسیم بندی تو ظلم بر یکی از دانشآموزانت می‌شود؟ مها جواب داد: نه، همه کارهایی که انجام گرفته مهم بوده و نوعی تکامل و همیاری محسوب می‌شوند.

سارا: بله همین طور است، حالا بالفرض اگر دانشآموز چاق اعتراض می‌کرد یا آن یکی که لاغر است معتبرض می‌شد یا شاگرد لاغر از وظیفه اش راضی نمی‌بود یا سخنور ناراضی می‌شد که تو را در اجرای برنامه‌ها یاری کند تو چه کار می‌کردی؟

مها: من اعتراض هیچ کدام را نمی‌پذیرفتم؛ زیرا قرار دادن مسئولیت بر صاحب آن ظلم محسوب نمی‌گردد.

این جا بود که سارا به هدفی که داشت رسید؛ لذا ادامه داد: بسیار عالی! حالا چرا تو مخالف این مسأله هستی که یک سری مسئولیت‌ها مخصوص مرد و یک سری مخصوص زن باشد، هر کدام بنا بر توانایی که دارند موظفند.

در این هنگام مها قاطعانه به سارا گفت: تو می‌گویی خارج شدن زن از منزل حرام است؟

سارا: با تعجب گفت: من نگفتم حرام است.

أريج: بسیاری از امور هستند که زن هم مانند مرد و حتی بهتر از مرد می‌تواند انجام دهد.

سارا: حرف شما درست است، اما گوش کن نظرت در مورد زنی که در آپاراتی ماشین‌ها کار می‌کند و چرخ‌های ماشین را جدا کرده و آن‌ها را باد می‌کند؟ یا نظرت در مورد زنی که در شهرداری کار می‌کند و کارش جمع‌کردن زباله از سطح شهر است، یا زمین را گنده و خاکروبی می‌کند، حتی گاهی به جهت مسدود شدن جدول‌ها، داخل آن‌ها رفته و آشغال‌ها را جمع می‌کند، یا نظرتان در رابطه با زنی که

در گرمای شدید، روزانه هشت ساعت راننده جرثقیل است و ماشینش را برای بوکسیل کردن ماشین‌های فرسوده به حرکت درمی‌آورد و برای حمل و نقل اشیای سنگین و آهن‌آلات برای ساختمان‌های مرتفع در تکاپوست، یا در رابطه با زنی که کارش کندن چاه و ساختن پل است، کیسه‌های سیمان را بلند می‌کند و از این ماشین به آن ماشین جابه‌جا می‌کند، آیا این کارها مناسب زن هستند یا مرد.

در همین میان که سارا مشغول مثال زدن بود، أُریج و مها هر از گاهی با لبخندهای آرامشان گوش فرا می‌دادند که ناگوانه خنده‌ها بالا رفت.

سارا آن‌ها را به آرامش فرا خواند. برای هر شخص عاقلی اعم از مسلمان و غیر مسلمان معلوم و واضح است و می‌داند که این شغلها در خور طبیعت یک زن نمی‌باشد. حتی صاحبان شرکتها هیچ گاه زنان را بر چنین مسئولیت‌های سنگینی نمی‌گمارند؛ زیرا می‌دانند که چنین کارهایی در توانایی آن‌ها نیست. حتی اگر یک زن دست به چنین کارهایی بزند؛ به تدریج اساس زنانگی و لطافت خویش را از دست می‌دهد، پوستش ضخیم و کلفت می‌شود، ماهیچه‌هایش برآمده، و رنگش تیره می‌شود.

أُریج و مها اشکهای خنده‌شان را پاک کردند و سارا مرتب حرفهایش را تکرار می‌کرد. اجازه بدھید سخنم را به پایان برسانم.

أُریج: بفرمایید.

سارا: بسیار خوب ولی خنده نباشد.

مها: باشه، باشه

سارا چنین ادامه داد: در مقابل این مثال‌هایی که شنیدید نظرتان در رابطه با مردی که خانه نشین است و مسئولیت شیردهی بچه‌ها را بر عهده گرفته، آن‌ها را در

آغوش خود قرار می‌دهد و اگر بچه گریه کند او را بغل گرفته و نواش می‌دهد و برایش شعر و ترانه‌های کودکانه می‌سراید تا بچه آرام می‌گیرد و اگر یکی از دخترانش به سن بلوغ رسید، برایش توضیح می‌دهد و از دوران جدیدی که او به آن رسیده سخن می‌گوید و شب هنگام در کنار زنش آرام گرفته ناگاه صدای دزدی را می‌شنود که وارد منزل شده است، بیداد می‌کند و از زنش می‌خواهد تا به این موضوع رسیدگی کنده و جیغ می‌کشد و بچه‌ها را جمع می‌کند.

همچنین نظرتان در مورد مردی که ... در این لحظه اُریج نتوانست جلوی خنده‌اش را بگیرد و گفت: فرض می‌کنیم: زن جیغ می‌کشد و مرد به دنبال دزد می‌رود؟

سارا با ذکاوت و تیزهوشی که داشت جواب داد، چرا؟ مگر میان زن و مرد نباید مساوات و برابری باشد؟ هر کدام می‌تواند مسئولیت دیگری را انجام دهند!

مها گفت: جای شگفت است. مگه مرد می‌تواند شیر خشک بچه را فراهم کندا می‌تواند بچه را در آغوش بگیرد و او را شیر دهد و مسائل مربوط به دخترانش را حل کند! پس چیزی باقی نمانده جز این که حامله شود و بچه به دنیا بیاورد؟! اینجا بود که نوبت سارا رسید تا بخنده، آن گاه گوشة چادرش را جلوی دهانش گرفته غرق خنده شد، چون تصور می‌کرد که یک مرد حامله می‌شود؟!

تفاوت زن و مرد برای چه

سارا: باز دوباره به بحثمان برگردیم. تفاوت‌هایی که میان جنس زن و مرد وجود دارند به سبب تفاوت‌هایی است که از نظر طبیعت و ساختار هر کدام است و برخی از احکام مخصوص زن است. زن ملکه‌ای است که دیگران به خدمت او درآمداند. بر مرد واجب است که برای همسر، دختر، مادر، و همه‌ی کسانی که تحت کفالت او

هستند خرج و هزینه نماید. و نباید در خوراک، پوشاسک، و معالجه آن‌ها کوتاهی ورزد و بر اوست تا خطراتی که گربیان‌گیر آبرویشان است دفاع کند. رسول خدا^{عليه السلام} می‌فرماید: «هر آن کس به خاطر حفظ آبرویش کشته شود، شهید است». مردان قیم زنان هستند به خاطر پاسداری، حفظ ارزشها، کسب و کار و دریافت مخارج خانواده و زنان.

و همین است تفسیر آیه: «الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أُمُولِهِمْ»^{۲۷}، «مردان بر زنان سرپرستند، بدان خاطر که خداوند (برای نظام اجتماع، مردان را بر زنان در برخی از صفات برتریهایی بخشیده است و) بعضی را بر بعضی فضیلت داده است، و نیز بدان خاطر که (معمولًاً) مردان رنج می‌کشند و پول به دست می‌آورند و) از اموال خود (برای خانواده) خرج می‌کنند.».

وظیفه زن نگهداری امور خانه و دفاع از شوهر متناسب با طبیعت وی، و وظیفه مرد پاسداری از امور بیرون و وظیفه زن کنترل امور داخلی منزل است.

بنابر همین علت است که خداوند بسیاری از عباداتی را که بر مرد واجب گردانیده است، آن را از زنان ساقط نموده است. به عنوان مثال: بر مردان جهاد واجب و فرض است و شرکت در نماز جمعه، در گرمای تابستان باشد یا سرمای شدید زمستان.

أُريج پیوسته می‌گفت: اما ... سارا... این یعنی ... و چنین به نظر می‌رسید که در سخنانش متعدد است.

^{۲۷} - [النساء: ۳۴].

سارا گفت: می‌خواهی چیزی بگویی؟

اریج: برخی از تبعیضاتی وجود دارند از قبیل این که چرا سهم زن از میراث نصف سهمیه مرد است؟ آیا در اینجا شریعت اسلام تبعیض قائل نشده است؟

سارا در حالی که قلبش آکنده از محبت خداوند و عظمت خداوند بود، گفت: تو گمان می‌کنی که اسلام با زنان دشمنی دارد؟ خداوند از این کینه توزی‌ها پاک و برتر است! اگر بالفرض این گونه بود، در نمازهای زن تخفیف قائل نمی‌شد. زن رخصت دارد نمازش را ادا کند و در هر ماه چند روزی از خواندن نماز معاف می‌گردد و به خاطر عادت ماهانه‌ای که برایش رخ می‌دهد خداوند بر زن ترحم نموده و حتی در روزهای فرض ماه مبارک رمضان، افطار کردن روزهای ماهواری را برایش جایز قرار داده است. حتی در ادای فریضه‌ی حج هر چند که زن ثروتمند باشد مدامی که برایش وجود محرم در سفر میسر نباشد تا در سفر مراقب او باشد این فریضه را از زن ساقط گردانیده است.

اریج: ببین من می‌دانم که خداوند به عدل و انصاف حکم می‌کند و هرگز بر کسی ظلم روا نمی‌دارد، اما می‌خواهم فلسفه‌ی این حکم شرعی را بدانم که چرا در تقسیم میراث زن و مرد فرق وجود دارد؟

سارا: خداوند هرگز چیزی را بدون حکمت مشروع و مقرر نمی‌کند خداوند، پروردگار بزرگ ماست و نسبت به مصالح بندگانش آگاه‌تر است. مثالی برایت می‌زنم: مردی می‌میرد و یک پسر و دختر برجا می‌گزارد و ترکهٔ پدر ۱۵۰ میلیون تومان است، حالا چه اندازه سهم دختر است و چه اندازه پسر؟

اریج: ۵۰ میلیون سهم دختر و ۱۰۰ میلیون ارث پسر می‌باشد.

سارا: درسته، پس از مدتی دختر ازدواج می‌کند و مهریه‌اش ۵۰ میلیون تومان تعیین می‌گردد، حالا کل اموال دختر چقدر می‌شود؟
اریج: ۱۰۰ میلیون.

سارا: طبق معمول پس از مراسم عروسی به عروس خانم از طرف دوستان و خویشاوندن هدایایی تعلق می‌گیرد که ما جمع کل آن را ۱۰ میلیون در نظر می‌گیریم، حالا با این ۱۰ میلیون چقدر می‌شود؟
اریج: ۱۱۰ میلیون.

سارا: شوهر این دختر برایش جهیزیه سنگینی تدریک می‌بیند و اثاثیه منزل خریداری می‌کند و بسیاری از زحمتها را متحمل می‌گردد: از قبیل سفر، هدیه‌های آنچنانی، ولیمه و خرج عروسی و غیر...

اما آن سوی قضیه یعنی پسر، وی به خاستگاری دختری می‌رود و مهریه ۵۰ میلیونی برایش مقرر می‌کنند. حالا چقدر باقی می‌ماند؟
اریج: ۵۰ میلیون.

سارا: پس از آن داماد اثاثیه و لوازم خانه برایش مهیا می‌کند و در برپایی مراسم عروسی خرچ‌های هنگفتی متحمل می‌شود که بالغ بر ۶۰ میلیون است. خوب خانم باهوش! حالا چقدر برای پسر می‌ماند؟

اریج: با لبخند جواب داد: ۱۰ میلیون مقروض شد.

سارا: البته هنوز این باقی است که مرد وظیفه دارد تا مخارج خانه و بچه‌ها را بپردازد و خرج مدرسه بچه‌ها را بدهد. همه این مسؤولیت‌ها که گفته شد! هیچ کدام وظیفه زن نیست. اما خواهرش سرمایه ۱۰۰ میلیونی را در یک پروژه پر درآمد می‌

گذارد و سودهای کلانی از آن به دست می‌آورد و در عین حال شوهرش موظف است که خرج او و فرزندانش را بپردازد و فیش برق، تلفن و آب نیز بر عهده شوهر است.

بنابراین خانم اریچ: سرمایه مردان خرج امور زنان می‌شود و فرق نمی‌کند که این زن، مادر باشد یا خواهر و یا دخترش. واقعاً همان گونه است که خداوند می‌فرماید: «ان ربک حکیم علیم»^{۲۸}، «براستی پروردگارت دانا و باحکمت است». خداوند در این کلام پر معنی میان حکمت در شریعت و علم به احتیاجات بندگان را جمع نموده است.

آرامش و خشیت خاصی اریچ و مها را فرا گرفته بود و در حکمت کارهای خداوند حکیم تفکر می‌کردند، فرورفته بودند، خدایا تو را سپاس، چقدر نزد ما محبوی، پروردگار!! چقدر تو حکیمی و نسبت به امور ما آگاهی و عادلانه رفتار می‌کنی! آیا ما در صدد حکمی غیر از حکم تو هستیم؟ آیا شریعتی کاملتر از شریعت تو وجود دارد؟! کجا بیند کسانی که می‌خواهند این حکم خداوندی را از ما بزدایند و جدا کنند؟ پناه به خدا. کسانی که می‌خواهند ما را از دین باز گردانند گویا دین ویژه مردان است و به زنان تعّقی ندارد.

همانا پروردگار تو، مدبر و دافاست

سارا: بر ما لازم است تا به تقسیم پروردگار راضی باشیم.

همانطور که بر مردان جایز نیست آنچه را که به زنان اجازه داده شده است کنند، از قبیل آرزو پوشیدن زیور آلات طلا و نقره و پوشیدن لباس ابریشم و ساقط شدن بسیاری از احکام شرعی، همچنین برای زنان نیز لازم است که به تقسیم خداوند راضی و خشنود باشند.

[۸۳] - [۲۸]

برای زن و مرد مسلمان جایز نیست که در تفرقه هایی که شریعت برای هر کدام از زن و مرد تخصیص نموده، درخواست کنند.

زیرا این کار سبب نارضایتی الله نسبت به تقدیر وی و راضی نبودن بر دستور و شریعت الهی می گردد. به همین جهت خداوند متعال می فرماید: «وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا أَكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا»^{۲۹}، آرزوی چیزی نکنید که خداوند برخی از شما را با (اعطای) آن بر برخی دیگر برتری داده است (و مردان را در بعضی از چیزها بر زنان، و زنان را در بعضی از چیزها بر مردان فضیلت داده و مرحمت روا دیده است). مردان نصیبی دارند از آنچه فراچنگ می آورند و زنان (هم) نصیبی دارند از آنچه به دست می آورند و طلب فضل او نکنید. بی گمان خداوند (کاملاً) آگاه از هر چیزی بوده است.».

وقتی ما می خوانیم که خداوند در نص صريح قرآن از ما می خواهد که حتی تمّنا و آروز نکنیم، پس حال و وضعیت کسی که مسائل تفریقی میان زن و مرد را انکار می کند چیست؟ و چه می شود حال کسی که دم از لغو کردن این احکام می زند و ادعای مساوات و برابری میان زن و مرد می کند آن هم در مسائلی که امکان برقراری مساوات وجود ندارد؟!

به خدا قسم اگر در تمام احکام میان زن و مرد مساوات و برابری برقرار می شد، با درنظر گرفتن این مسئله که زن و مرد در خلقت و توانایی با یکدیگر برابر نیستند، بر هر کدام ظلم می شد.

^{۲۹} - [النساء: ۳۲].

پوشش تقوا

مها: به همین جهت خداوند ستر و حجاب را بر زن فرض نموده و به مرد اختیار داده است که هر چه می خواهد بپوشد!!

سارا: نه این طور نیست، مرد هم اجازه ندارد هر چه دلش بخواهد، بپوشد.

مها: چگونه؟ توضیح دهید؟

سارا: ستر و حجاب بر هر زن و مرد مسلمانی فرض است. بر مردان لازم است عورت خود را بپوشانند و از ناف تا زانو برایشان الزامی است که پوشیده باشد، مگر برای همسر و کنیزان شرعی. و شریعت بخاطر پرهیز از انحرافات اخلاقی، کودکان دختر و پسر را اجازه نداده است تا در یک رختخواب به صورت مختلط بخوابند و دستور داده تا جدا از همدیگر بخوابند تا مبادا منجر به برانگیخته شدن شهوتهاي فاسد گردد.

در زمان جاهلیت مردم قریش بصورت برهنه خاء خدا را طواف می کردند، به این پندار که ما با لباس‌هایی که گناه کرده‌ایم، طواف نمی‌کنیم، تا این که رسول خدا ﷺ مکه را فتح نمودند. آن حضرت ﷺ، قطعنامه‌ای شرعی صادر نموده و فرمود: هیچ کس اعم از زن و مرد حق ندارد به صورت برهنه خانه خدا را طواف نماید و هیچ کس اجازه ندارد در حالت لخت و عریان نماز بخواند حتی اگر در شب و تنها‌یی باشد و کسی او را نبیند، باید خودش را بپوشاند هم چنین رسول خدا ﷺ نهی نمود از این که زمانی که تنها باشد خودش را برهنه کند و فرمود: «خداوند سزاواتر است تا از او شرم و حیا شود.»

در احرام پوشیدن زن و مرد نیز فرق وجود دارد، مردان از مزین کردن احرام و لباس که مشبّه به زنان باشد، نهی شده‌اند و هم چنین منع شده اند که شلوار بپوشند، بر عکس زن موظف است که پاهایش را بپوشاند.

خداآوند به مؤمنان دستور داده است که به عورت دیگران که بدون قصد ظاهر می‌شود، نگاه نکنند، یا اگر آرایش زن ظاهر بود به آن ننگرند و حرام کرده است که به آنچه منجر به برانگیخته شدن شهوت می‌گردد بنگرند، همه این‌ها آداب شرعی هستند تا آدمی از حرام دوری گزیند همه آن چه گفته شد اموری است که الله تعالیٰ بر عموم زنان و مردان واجب گردانیده است

بنابراین، مرد موظف است که قسمت‌هایی از اعضا‌یش را بپوشاند و به زن نیز دستور رسیده است تا حجابش را رعایت کند. و مناسب‌تر است که زن حجابش را رعایت نماید؛ زیرا از نگاه‌های گرگ صفتان که به دنبال زینت و زیبایی اوست، محفوظ می‌ماند. به همین علت خداوند می‌خواهد تا او زیبایی و زینتش را پوشیده نگه دارد و اندام زیبایش را بپوشاند که اولین آن پوشیدن صورت است تا کسی نسبت به عفت او تعرض نکند.

أُريج: به خدا سوگند این سخن بسیار زیبایی است.

سارا: به یاد دارم زنی پاییند نماز و عبادتش بود و همسرش او را بسیار دوست می‌داشت، اما در امر حجاب سهل انگاری می‌کرد، چهره اش را در مقابل برادران شوهر نمایان می‌کرد، حتی در جلوه دوستان شوهر، گاهی در حین احوال پرسی دست می‌داد و مصافحه می‌کرد، همسرش نسبت به او مشکوک می‌گردید و در ذهنش سوالات زیادی دور می‌زد، فلانی در نگاه کردن به زنم چه منظوری داشت؟

چرا با فلانی مصافحه کردی؟ چرا دستت را در دست فلانی تا مدت طولانی گذاشتی؟
چرا برای حرف های فلانی خندهیدی؟

مرد احساس می کرد که زنش، به دیگری دل بسته است. مرد اینطور احساس می کرد که شاه است و همسرش ملکه اوست و کسی حق ندارد در ملک او تصرف داشته باشد.

این زن می گوید: از بسیار بودن مشکلات خانواده ام، چندین بار به طلاق فکر کردم، خیلی خسته شده ام، راه حل چیست؟ یک روز تصمیم گرفتم تا فرمان الهی را در مورد حجاب زن مسلمان اجرا کنم و با مردان مصافحه نکنم و پاییند حجاب و شرعی باشم. چهره ام را در مقابل مردان نامحرم پوشانیدم و کسی غیر از همسر و محارم من اجازه نداشت، به من نگاه کند و از اختلاط با مردان بیگانه دوری نمودم. احساس عُرّه و وقار می کردم. دانستم آن کسانی که با آنها در رابطه بودم، اکنون که می بینند در مقابل آنها حجاب می کنیم بیشتر مرا مورد احترام قرار می دهند و این قانون خداوند در مورد زن است. از آن پس میان من و همسرم مشکلی روی نداد. خداوند را سپاس می گویم.

سارا: اُریچ! برای همین است که خداوند حجاب شرعی را برای زن واجب گردانیده است و بدان که خداوند خالق زن است و به امور او آگاه تر می باشد.

میدان نبرد

أُریچ: علماء در مورد حكم حجاب با یکدیگر اختلاف دارند؛ در این مورد که تمام بدن زن پوشیده شود یا دو کف دست و صورتش نمایان باشد.

سارا: مثل اینکه بحثمان دارد داغ می شود؛ زیرا اساس بحث میان ما همین نکته است

أريج: بله نبرد میان ما داغ است، اما اشکالی ندارد. مطمئن باش من خواهان حقّ
و می خواهم مطیع فرمان پروردگارم باشم، پس با آوردن دلایل شرعی مرا قانع کن.

سارا: ادله من از قرآن و سنت و دلایل عملی زنان عصر رسول الله ﷺ و زنان عصر
خلفای راشدین و زنان فاضله و پاکدامنی است که در قرون متتمادی بدان عمل
کرده اند تا قرن سوم تاریخ اسلامی، بلکه عمل کردن به این حکم شرعی تا تقسیم
حکومت اسلامی به کشورهای جدا از هم و تا قرن چهارم ادامه داشته است.

أريج: معذرت می خواهم کدام حکم منظور است؟

سارا: وجوب پوشانیدن چهره. آری، آشکار کردن صورت در سال های اخیر انجام
گرفته و به این صورت عام شده است.

أريج: این امر شگفت انگیزی است. برای این سخن特 دلیل داری؟

سارا: الان برایت ثابت می کنم.

ظاهر کردن صورت، اصلاً وجود نداشته و در میان زنان مؤمنه، پوشانیدن چهره
راイچ بوده است. این گفته اکثر علمای ماست. من همه آن ادله را از حفظ ندارم، اما
در یک کتابچه ای که برای ارشاد و دعوت زنان نگاشته شده است، موجوداند.

پاره‌ای از آنها را برای مادرم آوردم تا میان پرستاران توزیع کند. چند لحظه
منتظر باشید شاید یک نسخه از آنها را پیدا کنم.

سارا رفت و در حالی برگشت که چند برگه در دستش بود نشست و شروع به
خواندن آنها نمود.

دلیل سوم: بعضی از خواهران مسلمان در حجابشان کوتاهی نموده و چهره شان را نمایان می کنند، با وجود اینکه مسلمانان در عصرهای متتمادی همواره چهره هایشان را می پوشانیدند. بسیاری از علمای گذشته و حال این امر را ذکر کرده اند.

علامه حافظ ابن حجر (متوفی ۸۵۲ ه ق)، چنین می گوبد «همواره شیوه ای زندگی زنان گذشته و حال ما اینچنین بوده است که صورت را در مقابل مردان نامحرم می پوشاندند.

امام ابوحامد غزالی گفته است: همواره مردان بدین حالت بوده اند که صورتشان ظاهر و نمایان بوده و زنان ما نقاب بر چهره گذاشته اند.^{۳۰}

امام و مفسر، علامه سیوطی مصری (متوفی ۹۱۱ ه ق) در تفسیر آیه: (یدنین علیهِ من جلابیهن) می گوید: این آیه در رابطه با حجاب نازل شده و به پوشیدن سر و صورت حکم می نماید و آنچه بر این ادعای سند قبولی می نهد، این است که: در رابطه با کشف صورت علمای گذشته تصنیفات زیادی دارند و وقت و تلاش خویش را در این زمینه به خرج داده اند و خود این امر دلالت می کند که ظاهر کردن چهره چیز طبیعی نبوده و علمای عصور بعدی نیاز پیدا کرده اند که در رد کسانی که قائل به جواز نمایان کردن چهره هستند تأثیفاتی بنویسند.

پوشش صورت برای زن، عمل موروثی زنان مسلمان در ادور طولانی تاریخ اسلامی بوده است، حتی تصاویری که در کشورهای اسلامی من جمله (ترکیه، مصر، تونس و سوریه) گرفته شده اند کشیده شده است این امر را می رساند که زن مسلمان همواره چهره اش، در حجاب و نقاب بوده است.

همانطور که در کتاب (مکتب عنبر) نوشتۀ قاسمی و کتاب (الظاهر الحداد و مسألة الحداثة) اثر احمد خالد و هر آن کتابی که در رابطه با انقلاب سال ۱۹۱۶ میلادی مصر نگاشته شده است در این رابطه سخن به میان آورده است.

دلیل چهارم: اینکه ...

أَرِيج: سارا! كافيةست، سخنانت قانع كننده هستند؛ اما ممکن است منظور آنان از حجاب، آن چیزی که ما در صدد آن هستیم و روی آن بحث می کنیم، نباشد بلکه منظورشان چیزی دیگر باشد.

سارا: نه این امکان وجود ندارد، حجاب شرعی و شرایط آن واضح و مشخص است. حجاب زن، شامل: پوشانیدن تمام بدن و آشکار نکردن زینت و زیبایی اش است همانگونه که خداوند متعال می فرماید: (وَلَا يُبَدِّلُنَّ زِينَتَهُنَّ)^{۳۱} «و زینت خویش را نمایان نسازند»،

أَرِيج: اما خداوند فقط از ظاهر نمودن زیبایی نهی فرموده است، چنان که در ادامه می فرماید: (إِنَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا)^{۳۲}، «مگر آن مقدار که ظاهر می شود..» بنابراین معلوم می شود که ظاهر نمودن صورت و دو کف دست تا مج اشکالی ندارد! سارا: چنین نیست خواهرم! منظور آیه دست ها و صورت نیست؛ بلکه استثنایی که در آیه آمده (الا مَا ظَهَرَ مِنْهَا)^{۳۳} یعنی همه آنچه که باید پوشانیده شود، اما بدون قصد و اراده ظاهر شده باشد، مانند بلندی و کوتاهی قد، لاغری و چاقی زن و...

^{۳۱} - [النور: ۳۱].

^{۳۲} - [النور: ۳۱].

^{۳۳} - [النور: ۳۱].

مثلاً اگر باد وزید و چادر زن برداشته شد و لباس و قسمتی از اعضای بدن وی نمایان شد و این کار از روی قصد و عمد نبود، در این صورت بر زن گناهی نیست. به همین خاطر خداوند متعال فرمود: (الا ما ظهر منها)^{۳۴} و نه فرمود: (الا ما ظهرت) «جز آنچه را که زن عمداً نمایان کند»

أريج: سارا، واقعاً كلام شما زيبا و منطقى است.

سارا: خيلي خوب، حالا سخنانم برايت جذاب تر خواهد شد.

پوشش شرعی با چه لباس های صورت می گيرد

حجاب، با چادرهایی بلند و نقاب به معنای پوشانیدن است و هر آن چه که با آن سر و گردن و گریبان زن پوشانیده شود. عربها به هر آنچه که بوسیله آن سر و صورت خودت را بپوشانی، «خمار» روسی می گویند. و حدیث مشهور (خمروا آنیتکم) از همین کلمه گرفته شد. یعنی ظروف غذا و آبtan را بپوشانید تا حیوان و چیزی موزی در آن نیفتد. به همین علت به شراب، خمر می گویند؛ زیرا عقل و هوش را می پوشاند.

طريقه پوشیدن روسري: زن سر و مویش و هر آن چه که در منزل آن را در مقابل محارمش ظاهر می کند، بپوشاند و آن را دور و اطراف چهره اش چهره اش پیچد و با بقیه آن صورت و سینه و گلویش را بپوشاند. اما در خانه اجازه دارد، در مقابل محارم خویش، آرایش، مو، گردن و صورتش را آشکار نماید و هرگاه از منزل خارج شود موظف است تا این اعضا را بپوشاند.

^{۳۴} - [النور: ۳۱]

ویژگی ها و صفات روسربن محبّه

پوشاك زن به گونه اي نازك نباشد که موها و صورت، و يا گوش و گردن و موهايش از آن هويدا گردد.

ام علقمه رضي الله عنها مى گويد: من حفصه دختر عبدالرحمن بن ابوبكر رضي الله عنه را ديدم که به نزد عمه اش، عايشه رضي الله عنها آمد، در حالی که روسربن نازكى بر سر داشت که گردنش از روی آن دیده مى شد. حضرت عايشه رضي الله عنها او را منع کرده و روسربن اش را پاره کرد و گفت: آيا نمى داني خداوند در سوره مبارک نور چه حكمى نازل کرده است؟ سپس از اهل منزل خواست تا روسربن مناسبى بياورند و بر سرش کنند.

این قسمت که ما در مورد آن بحث کردیم حجابی بود که شامل پوشانیدن سر و صورت و موها می باشد؛ اما قسمت دوم که شامل پوشیدن تمام بدن است به آن چادر می گویند.

چادر، پارچه اي است که از سر گرفته تا قدم بدن زن را بپوشاند و عربها به آن «عبا» می گويند.

أريج در لابلای سخنان سارا اين نكته را به عنوان اعتراض ذكر کرد:

سارا! می بینی که بعضی از زنان با وجود اين که عبا پوشیده اند و نقاب بر صورت دارند، اما باز هم آرایش و زینت خود را نمایان می کنند؟

سارا: منظورت چيست؟

أريج: بعضی از هم کلاسهایم عباهاي خيلي تنگی می پوشند که قسمت های حساس بدن که تحريك کننده هستند، مثل سینه و پشت را نمایان می کنند.

در این هنگام مها سخن اریج را قطع کرد و گفت: بر روی بعضی از عباها یی که زنان و دختران می پوشند، اسم شان نوشته و بر روی بعضی عباها حرف اول اسم شان نوشته شده است!

سارا گفت: من فتاوای بسیاری از علماء در مورد حرمت پوشیدن این گونه عباها خوانده ام حتی خرید و فروش آنها نیز حرام است.

أَرِيج: عذر می خواهم سارا! اگر یک دختر عبایی پوشید که مناسب بود و صورت و دست هایش را نپوشید و از عطر و ادکلن و لوازم آرایشی هم استفاده نکرد، آیا اشکالی دارد؟

مها گفت: راست می گوید آیا مشکلی دارد؟
سارا لبخندی زد و گفت: اشکال؟ آری، اشکال بزرگی دارد.

أَرِيج: چطور؟ چه اشکالی دارد؟

سارا: آیا شما به عنوان یک دختر مسلمان با ذکر دلایل شرعی قانع می شوید یا خیر؟

أَرِيج: مسلماً قانع می شویم.

سارا: بسیار خوب حالا گوش کن من چه می گویم.

من گفتم که زنان عصر صحابه و تابعین و قرون متتمادی عصر اسلامی چهره‌هایشان را در خارج از منزل آشکار نمی کردند و با آرایش در بیرون ظاهر نمی شدند و جمیع مسلمانان بر این نظر اتفاق نظر دارند. بسیاری از ائمه و فقهاء، از تمام مذاهب به این مطلب اذعان دارند.

از میان این ائمه بزرگوار، امام حافظ بن عبدالبر مالکی، امام نووی شافعی، شیخ الاسلام ابن تیمیه حنبلی و امثال این بزرگواران و این شیوه در میان مسلمانان رایج بوده است تا قرن ۱۴ هجری که ما در آن بسر می بریم.

آغاز بی پرده‌گی در ملل اسلامی ابتدا از ظاهر کردن چهره شروع شد و این جریان در کشور مصر، ترکیه، عراق، سوریه رایج گردید و سپس کم کم به کشورهای غرب نشین اسلامی و سپس به سرزمین‌های مسلمان غیر عربی گسترش پیدا نمود.

به مرور زمان این پدیده رایج شد تا به برهنگی و پوشش نامناسب منجر گردید که تمام بدن را نمی پوشیدند.

نمایان کردن چهره داستانی دارد.

مها گفت: چه داستانی؟ دوست دارم این داستان را برایم تعریف کنی.

سارا: بسیار خوب برایتان تعریف می کنم. متأسفانه در بسیاری از کشورهای اسلامی، مردم خود سرانه عمل می کنند، اما نظرت چیست که در ابتدای این موضوع دلایل وجوب پوشیدن صورت را بدانیم.

أَرِيج: مَا شاء اللَّهُ، چه حافظه ای! همه آن ها را از بر داری؟!

پرده آخر

سارا در رابطه با این مسئله، خبره بود و معلومات و اندوخته‌های فراوانی داشت، اما نمی دانست به زودی در مناظره‌ای قرار می گیرد که بحث آن فقط پیرامون حجاب خواهد بود.

لذا به آنان این گونه پاسخ داد: من همه دلایل را خوانده ام، اما دیروز در نمایشگاه کتاب که در دانشگاه برگزار شده است، کتابی دیدم که در رابطه با حجاب و

تاریخ پیدایش آن و دلایل و جواب آن و جریان کشف حجاب نگاشته شده بود. ان شاء الله بعد از ظهر می روم و آن کتاب را خریداری می کنم. اریج نسبت به نمایشگاه کتاب اشتیاق پیدا کرد و رو به مها کرد و گفت:

مها! نظرت چیه که همگی بریم و از آن دیدن کنیم تا از آن بهره ای ببریم؟
مها رابطه‌ای با کتاب و کتاب خوانی نداشت، اما سرش را به نشانه رضایت حرکت داد تا فردا باز هم میان آنها و سارا دیدار و نشستی صورت گیرد.
دختران جوان با یکدیگر خداحافظی کردند و قرار گذاشتند فردا عصر، ساعت سه در نمایشگاه کتاب دیدار کنند.

مها و اریج در مسیر راه که سوار ماشین بودند، در رابطه با مسائلی که پیرامون آن با سارا گفتگو کرده بودند، سخن می گفتند.

مها گفت: من در سایتهاي اينترنت بسياري از مقالات و مطالبي را پيرامون اجحاف در حق زن و مظلوم بودن وي در جامعه ... می خوانم!!!

كتابهای زيادي در اين رابطه نگاشته شده است، ولی اریج، باور می کنی که من معتقد بوده ام که هر آنچه نوشته اند و من می خوانم مزخرف و بيهدود هستند. اگر من آرایش و زيبايی خودم را به نمایش بگذارم، اولين کسی که از آن بهره برداری می کند، مرد است؛ اما نه هر مردی؛ زيرا مردان صالح و عفيف که به فکر دين و جامعه اى سالم هستند، چشم شان را پايین نگه می دارند.

اما مردهای فاسد و هرزه ما را به وسوسه انداخته و إغوا می کنند تا با برهنگی، از ما بهره ببرند، پناه بر خدا...

أُريج از حرف های مها به شگفت آمد؛ زیرا به مدت طولانی بحث روی این بود که مها را نصیحت کند تا او را به حجاب وادر داشته و او را از گشت و گذار با این عباوهای نامناسب باز دارد و با آرایش های زننده اش در بیرون ظاهر نشود.

أُريج از نظر سن و سال از مها بزرگتر بود و بالطبع و از او فهمیده تر بود و در مسأله حجاب همانند دختران پرخاش گر و شرور نبود که در رابطه با امور دین سهل انگلاری می کنند و هر لباسی که شریعت آن را حرام نموده، نمی پوشید.

و در عین حال او دختری نمازگزار و روزه دار بود؛ اما از گروه جوانان روشنفکری و اهل کتاب و کتاب خوانی بود. در بعضی از کتابها چنین خوانده بود که ظاهر کردن صورت جایز است تا زمانی که برای تظاهر و جلوه‌نمایی نباشد. در طی این مقالات چنین خوانده بود که ظاهر کردن چهره قول جمهور علماء می باشد و این فقط علمای سعودی هستند که ظاهر کردن چهره را حرام قرار داده اند و علمای مصر، ترکیه، یمن، سوریه و سایر سرزمین های اسلامی آن را جایز قرار داده اند و نیز خوانده بود که پوشانیدن صورت از اموری نیست که به آن دینداری اطلاق می شود؛ بلکه از اموری است که به تقلید عادت های رایج مردم وابسته است و نیازی به تقلید کردن به آن نیست.

سخن سارا با تمام سادگی و صراحتی که داشت سبب شد تا أُريج به فکر فرو برود و به تصدیق و حقیقت آنچه که در مقالات و اینترنت و انواع و اقسام مجلات خوانده بود پی ببرد.

وی دریافت که هر حرفی را بدون اینکه به گوینده اش توجه کند و بداند که تا چه حد موثق بوده و از نظر تقوا و پرهیزگاری تا چه حدی می باشد باور کرده است؟!

وقت موعد فرا رسید و سارا برای ملاقات دو دختر جوان به طرف روانه نمایشگاه شد.

أريج و مها نيز به دانشگاه رفتند. نمایشگاه بربا بود. اين نمایشگاه هر سال برگزار می شد و فرصت بازدید عموم مردم را به نمایشگاه فراهم می کرد. بازدیدکنندگان از اقسام گوناگون بودند، از میان دانش آموزان دبیرستانی، مربيان، زنان خانه دار، حتی افرادی که برای خرید کتاب نیامده بودند؛ بلکه برای وقت گذرانی و هوا خوری به اينجا آمده بودند.

سارا زودتر از دوستانش رسید و کتاب مورد نظر را خریداری کرد. صفحات کتاب را ورق می زد تا أريج و مها برسند. دو دختر جوان رسیدند و سارا به استقبال آنان برخاست و در حالی که کتاب را در دست داشت و می دانست بحث طولانی و داغ خواهد شد، پس آن دو را به سالن غذا خوری دانشگاه راهنمایی کرد.

سالن غذا خوری

سالن خيلي بزرگ بود و ميز گردهای زيادي داشت که دور و بر هر يك از آنها چهار نفر از دانشجویان می توانستند بنشینند؛ اما جمعیت زيادي در آنجا گرد آمده بودند، علاوه بر اين بسیاری از کودکان نيز به همراه مادرانشان به آنجا آمده بودند.

آن سه نفر به دنبال جای می گشتند که در خور آن ها و به دور از شلغى و ازدحام باشد.

مها ميزی پيدا کرد که سمت چپ سالن و دور از ازدحام بود. هر سه به آن جا رفته و استقرار یافتند.

سارا کتاب را در آورده و به آنان تقدیم کرد.

أريج اظهار داشت: نظرت چيست که فهرست کتاب را برایمان بخوانی و ما از میان آنها مهمترین مطلب را انتخاب کنیم؟

سara از فهرست کتاب شروع کرد: ص ۳ مقدمه، ص ۶ اهمیت حجاب، ص ۱۱ چرا حجاب واجب است، ص ۱۵ دلایلی وجوب پوشیدن صورت در قرآن و سنت، ص ۴۳ واقعه کشف حجاب، ص ۴۶ سه دلیل بر جواز کشف چهره و دلایلی که در آنها می باشد.

ابتدا سara فهرست را برایشان قرائت می کرد و أريج با اشتیاق فراوان فریاد زد: عالیه. کتاب بسیار خوبیه؛ اما این را بگو که چقدر وقت داریم و نمایشگاه چه وقت بسته می شود؟

مها جواب داد: زیاد وقت داریم، ۳ ساعت.

سara: من نمی توانم تا بسته شدن نمایشگاه اینجا بمانم؛ چون پدرم پس از غروب آفتاب به دنبالم می آید. اما فرصت داریم. حالا کدام مطلب را انتخاب کنیم؟ برای خواندن از مقدمه شروع می کنم؟ مها گفت: نه من از مقدمه خوشم نمی آید، خسته کننده و ملال آور است.

أريج: از کلام خدا و رسولش چیزی را مقدم نمی دانم، پس از دلایل قرآن و سنت آغاز می کنیم. سara ص ۱۵ را باز کرد و شروع به خواندن نمود.

دلایل قرآن و سنت بر وجوب پوشیدن صورت

دلیل اول

آیه حجاب که دستور به کشیدن چادر بر روی صورت می کند.

خداوند می فرماید: (يَا أَئِهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَنَ فَلَا يُؤْذَنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا) ^{۳۵}، « ای پیغمبر! به همسران و دختران خود و به زنان مؤمنان بگو که ردهای خود را جمع و جور برخویش فرو افکنند. تا این که (از زنان بی بند و بار و خانمهای آلوده) دست کم باز شناخته شوند و در نتیجه مورد اذیت و آزار (او باش) قرار نگیرند. خداوند (پیوسته) آمرزنده و مهربان بوده و هست (و اگر تاکنون در رعایت کامل حجاب سست بوده اید و کوتاهی کرده اید، توبه کنید واز این کار دوری کنید، تا خدا با مهر خود شما را ببخشد).»

در این آیه تمام زنان مورد خطاب قرار گرفته اند، این آیه همسران و دختران رسول خدا عز و جل و همه زنان مومن را در بر می گیرد و آیه ایست که به صراحت به پوشیدن صورت همه زنان مومن دلالت می کند تا تمام آرایش و زیبایی خویش را در مقابل مردان اجنبی بپوشانند.

این همان چیزی است که زنان صحابه از آیه فهمیدند همانگونه که عبدالرزاق در کتاب خود از حضرت ام المؤمنین ام سلمه رضی الله عنها اینگونه روایت می کند هنگامی که این آیه: (يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ)، «ردهای خود را جمع و جور برخویش فرو افکنند». نازل شد، زنان انصاری به گونه ای از منازل بیرون می آمدند که چادرهای سیاهی می پوشیدند و به بیرون می آمدند....

دلیل دوم

در کتاب ابوادود چنین آمده که حضرت عایشه صدیقه رضی الله عنها می گوید: من کسی برتر از زنان انصار ندیدم که تا این حد قرآن را تصدیق و عمل کند و به کتاب خدا و حکم خداوند ایمان داشته باشد. هنگامی که این آیه: (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا) ^{۳۶} نازل گردید: مردان این آیات را از زبان صادق رسول الله ﷺ شنیدند و به گوش زنان منتقل کردند و کلام الهی را که در مورد آنان نازل شده است را برای آنها قرائت کردند، مرد این آیات را بر همسر، دختر، مادر و خواهرش و برای همه خویشان و محارمش تلاوت می کرد، تو هر زنی را می دیدی که بدنبال چادرش می گشت و آن را می پوشید و سرش را با آن مخفی می کرد. بعضی از زنان رو انداز و پوشانک خودشان را پاره کردند و برای خود روسربی و چادر درست کردند. یعنی زنانی که فقیر بودند و چادر و پارچه اضافی نداشتند، از رو انداز خود تکه ای پاره می کردند و سر و صورت خویش را می پوشانیدند. همگی اینها دال بر صداقت ایمانی و قدرت روحانی بر حکم ذات باری تعالی بود.

حضرت عایشه صدیقه رضی الله عنها می گوید: در پشت رسول الله ﷺ خود را چنان پوشانده بودند که گویا برسرشان پرنده غراب نشسته است.

دلیل سوم

حضرت ام عطیه رضی الله عنها می گوید: رسول خدا ﷺ زنان مومن را دستور داد تا برای نماز عید حاضر شوند. به ایشان خبر دادند که در میان ما یکی از زنان چادر بلندی ندارد تا آن را بپوشد؟ آن حضرت ﷺ فرمود: «از خواهرش چادر قرض بگیرد.»

^{۳۶} - [النور: ۳۱].

این حدیث بصراحة نشان می دهد که زن مسلمان نباید بدون پوشش و چادر در مقابل اجنبی ظاهر شود.

دلیل چهارم

خداوند متعال می فرماید: (قُلْ لِلّمُؤْمِنِينَ يَغْسُلُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ^{۳۷} ، «وَ بِهِ مَرْدَانٌ مُؤْمِنُ بِكُوْنِهِ چشمان خود را فرو گیرند».

برای شخص دانا و عاقل واضح است که ظاهر کردن صورت زن، برای مردان و سوسه انگیز است تا به او بنگرند. به همین خاطر خداوند متعال در ادامه آیات می فرماید: (وَقُلْ لِلّمُؤْمِنَاتِ يَغْضُلُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبَدِّلْنَ زِينَتَهُنَّ^{۳۸} ، «وَ بِهِ زَنَانٌ مُؤْمِنَاتٌ بِكُوْنِهِ چشمان خود را (از نامحرمان) فرو گیرند (و چشم چرانی نکنند) و عورتهای خویشتن را مصون دارند و زینت خویش را نمایان نسازند».

دلیل پنجم

قرآن می فرماید: (وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ^{۳۹} ، «وَ پاهای خود را (به هنگام راه رفتن به زمین) نزنند تا زینتی که پنهانش می دارند (جلب توجه کند و صای خلخال پاهایشان به گوش مردم برسد و) دانسته شود».» یعنی بر زن هنگامی که خلخال بر پایش دارد، حرام است که پاهایش را

^{۳۷} - [النور: ۳۰].

^{۳۸} - [النور: ۳۱].

^{۳۹} - [النور: ۳۱].

محکم بر زمین بزند؛ زیرا شنیدن صدای خلخال به گوش مردان حرام است، چون سبب بوجود آمدن فتنه می‌گردد.

هنگامی که این صدا حرام است، پس حکم ظاهر نمودن صورت و نگاه کردن مرد بیگانه به لبها، گونه‌ها، و چشم‌های زن چه می‌باشد؟! آیا با شنیدن صدای خلخال، مردان دچار وسوسه و فتنه می‌شوند، اما با دیدن زیبایی چهره فتنه‌ای رخ نمی‌دهد؟ این چیز شگفت‌انگیزی است!

دلیل ششم

خداآوند پیر زنی را که پا به سن گذاشته، رخصت داده است که حجابش را بردارد و در پوشیدن چادر بلند و نقاب برایش تخفیف قایل شده است، اما در عین حال فرمود است که اگر حجابش را رعایت کند، برایش بهتر است. در نظر گرفتن این مسأله که پیر زن امید نکاح و فتنه نگری و جذابیت در او نباشد.

خداآوند می‌فرماید: (وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَ جُنَاحٌ أَنْ يَضْعُنَ شَيَابِهِنَ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتِ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ حَيْرَ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعُ عَلِيهِمْ) ^{۴۰}، «زنان از کار افتاده ای که میل به ازدواج ندارند، اگر لباسهای خود را از تن در آورند (و با جامه‌های معمولی با دیگران معاشرت کنند) گناهی بر آنان نیست، در صورتی که (هدف آنان خودآرایی نباشد و) زینت را نشان ندهند. و اگر عفت را رعایت کنند (و خویشتن را بپوشانند) برای ایشان بهتر است، و خداوند شنوا و دانا است.».

دلیل هفتم

خداؤند می فرماید: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ)^{۴۱}، «هنگامی که از زنان پیغمبر چیزی از وسائل منزل به امانت خواستید، از پس پرده از ایشان بخواهید، این کار برای پاکی دلهای شما و آنان بهتر است.».

این آیه نص صریحی در حکم پوشانیدن صورت... یعنی هرگاه شما صحابه از ازدواج مطهرات (و دیگر زنان مومنی که محارم شما نبودند) متاع و نیازی خواستید، از پشت پرده از آنان بخواهید، سخن گفتن شما با آنان از پشت پرده، بدون اینکه آنها را ببینید، برای پاکی قلوب شما و آنان بهتر است تا تأثیر نگاه کردن در قلب اثر نگذارد و شیرینی و شگفتی در قلب هیچ کدام از زن و مرد احساس نشود و قلب های شما پاک و عفیف باقی بماند؛ زیرا آن گاه که مرد از پشت پرده با زن بنا بر ضرورت سخن می گوید آن جا راهی برای شیطان وجود ندارد.

دلیل هشتم

(وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى^{۴۲}، «و در خانه های خود بمانید، و همچون جاهلیت پیشین در میان مردم ظاهر نشوید و خودنمایی نکنید ». خداوند متعال زنان مؤمن را منع نموده است که هنگام خارج شدن از منزل خود را آراسته کنند و بی مورد در بازار ها به گشت و گزار بپرزند. همانگونه که در زمان جاهلیت زنان این طور بوده اند. در جامعه اصیل عربی که مردان شان با غیرت

^{۴۱} - [الأحزاب: ۵۳].
^{۴۲} - [الأحزاب: ۳۳].

بودند اگر مرد اجنبی نسبت به زن آنها ابراز عشق و محبت می کرد و یا به آبروی او متعرض می شد، نبردی شدید میان آنان رخ می داد حتی منجر به جنگ های قبیله ای می شد. به نظر شما آیا در آن جامعه جاهلی سختگیر و متشدد زن، اندام، رانها، سینه، بازوها و یا موها یش را در مقابل بیگانگان ظاهر می کرد؟ خیر، بلکه فقط صورتش ظاهر بوده است و گاهی اوقات مقداری از موها یش را ظاهر می کرد، و حتی آن گونه که از اشعار زمان جاهلی فهمیده می شود، بسیاری از زنان، چهره هایشان را نیز می پوشانیدند.

الله سبحانه و تعالی تمام زنان مسلمان را ندا می دهد و اعلام می نماید: (ولَا تَبَرَّجْ جَنَّ تَبَرَّجَ الْجَاهِلَيَّةِ الْأُولَى) ^{٤٣}، یعنی از اینکه همانند این گونه زن ها باشید خویش را بر حذر دارید.

سارا با تمام حواس غرق در کتاب و ذوقش مشغول خواندن بود و أریج و مها در تصدیق سخنان او می گفتند خوب است، بسیار عالی، الحمد لله. و همگی تسلیم اوامر الهی بودند؛ زیرا بنده و هر آن چه که مال بنده است از آن آفا و پروردگارش است. سارا متوجه شد که أریج حواسش پرت شده است، لذا غافل گیرانه با صدای بلند گفت: مفهوم این حرف چیست؟

أریج با لبخند گفت: استاد مفهومش چیست؟

سارا: بله سخنان مان را کامل می کنیم.

مها حواسش جمعتر بود، از این رو گفت: بله، بحث را کامل کن و سارا شروع به خواندن نمود.

^{٤٣} - [الأحزاب: ٣٣].

دلیل نهم

برای همگان واضح است که زن در حین ادای فریضه حج و عمره مانند مردان چهره اش را ظاهر می کند، در زمان صحابه نیز زمانی که درون خیمه ها بودند چهره هایشان را ظاهر می کردند، اما هنگامی که مرد بیگانه از کنارشان رد می شد، چه کار می کردند؟

از مادرت ام المؤمنین، عایشه صدیقه رضی الله عنها بشنو! حجاج بر روی سواری از کنار ما رد می شدند و ما به همراه رسول الله ﷺ در احرام به سر می بردیم. هنگامی که حاجیان به ما نزدیک می شدند، گوشة چادرمان را می کشیدیم و چهره مان را می پوشاندیم و هرگاه رد می شدند چهره مان را ظاهر می کردیم این بیان ویژگی حجاج زنان صحابیه در حال احرام بود، هنگامی که مردان از کنارشان رد می شدند رخسار خویش را می پوشانیدند با وجود این که زن محروم از این که چهره اش را بپوشاند، نهی شده بود. پس چرا آن بزرگواران در حالت احرام صورتهایشان را می پوشانیدند؟ چون آنان به این نکته واقف بودند که پوشیدن چهره در مقابل اجنبي الزامی است.

دلیل دهم

حضرت اسماء بنت ابی بکر صدیق ﷺ می گوید: ما در حالت احرام چهره هایمان را می پوشیدیم، اما قبل از حکم حجاب در هنگام احرام سرهایمان را شانه می کردیم.^{۴۴}

^{۴۴} - ابن خزیمه و حاکم.

دلیل یازدهم

در داستان إفک آمده است که حضرت عایشه صدیقه رضی الله عنها به اتفاق رسول خدا ﷺ به سوی غزوه بنی مصطلق بیرون شد، در مسیر بازگشت، برای قضای حاجت رفته و مقداری تأخیر کرد و هنگامی که بازگشت، لشکر رفته بود. حضرت عایشه رضی الله عنها می گوید: من به مکان کاروان آمدم، نه صدایی بود و نه جوابی از کسی شنیده می شد، همگی رفته بودند. پس من در مکانی که قبلاً در آن فرار داشتم، رفتم و دانستم که به دنبالم خواهند آمد و مرا پیدا خواهند کرد. لذا من چادرم را برداشتم و خودم را پوشانیده و نشستم. خواب مرا فرا گرفت و من به خواب رفتم. به خدا که من در خواب بودم که صفوان بن معطل ؓ که یکی از صحابه بزرگوار رسول الله ﷺ بود، و از لشکر عقب افتاده بود آمد تا به کارهایش رسیدگی کند. از دور انسانی را دید که بر زمین خوابیده است. به سوی من آمد و مرا شناخت؛ زیرا قبل از حکم حجاب مرا دیده بود. سپس **انا لله وانا اليه راجعون** خواند و گفت:

همسر رسول الله ﷺ!

من با استرجاع (يعنى با **انا لله وانا اليه راجعون** گفتن) او از خواب پریدم و چهره ام را با چادرم پوشانیدم. به خدا قسم یک کلمه با من سخن نگفت و غیر از استرجاع اش چیزی از او نشنیدم تا اینکه سواری اش را به سویم نزدیک کرد و آن را خوابانید و من سوار شدم. و او مهار شترش را گرفته و با سرعت به طرف مسیر کاروان حرکت کرد.

دلیل دوازدهم

از حضرت عایشه صدیقه رضی الله عنها روایت است: زنان مسلمان در نماز جماعت صبح به امامت رسول الله ﷺ شرکت می کردند و در حالی که چادرهایشان را

دور خود پیچانده بودند و پس از ادائی نماز باز می گشتند به منزل و کسی آنها را نمی شناخت.^{۴۵}

دلیل سیزدهم

رسول الله ﷺ می فرماید: «کسی که دامن لباسش را از روی تکبر بلند بکند به طوری که بر زمین کشان کشان باشد؛ خداوند در روز قیامت «به نظر رحمت» به او نمی نگرد.» منظور حدیث این است که لباس مردان از دو قوزک پا پایین تر نباشد. با قرائت این حدیث حضرت ام سلمه رضی الله عنها گمان برد که حرمت بلند بودن لباس تا زیر قوزک برای مردان و زنان می باشد و در آن زمان زنان دامن هایشان را به قدری دراز و بلند می دوختند که قدم پایشان دیده نمی شد. اغلب زنان در آن زمان فقیر بودند و کسی جوراب نداشت تا پاهایش را بپوشد.

پس در این لحظه ام سلمه رضی الله عنها پرسید: زنانی که با دامن های بلندشان بر روی زمین کشان کشان است، چه کار بکنند؟ آن حضرت ﷺ فرمود: یک وجب آن را کوتاهتر بکنند. حضرت ام سلمه رضی الله عنها گفت: پس قدم های پاهایشان ظاهر می شوند. آن حضرت ﷺ فرمود: پس نیم متر کوتاهتر کنند نه بیشتر از آن.^{۴۶}

پس هنگامی که زن از ظاهر کردن قدم های پایش منع شده تا کسی آن ها را نبیند و احساس خوشی و لذت نسبت به زیبایی و نازکی پاهایش نکند، پس نظرتان در مورد ظاهر نمودن صورت چیست و چه حکمی بر آن مترتب می گردد؟

^{۴۵} - متفق علیه.

^{۴۶} - روایت از مسنده امام احمد بن حنبل.

دلیل چهاردهم

رسول الله ﷺ فرمودند: «زن در حالت احرام، نقاب بر چهره نبند و دستکش نپوشد.»^{۴۷} زن در حالت احرام از پوشش عادی اش یعنی پوشانیدن صورت و دو کف دست نهی شده همانگونه که مرد از پوشش عادی اش ممنوع شده است؛ زیرا مرد پیراهن می‌پوشد و عمامه بر سر می‌کند؛ اما در وقت احرام از این دو ممنوع شده است. این حدیث نشانگر این امر است که در عهد نبوی ﷺ عادت و شیء زنان مؤمن این بوده است که نقاب می‌زند و چهره‌شان را می‌پوشانیدند؛ مگر بنابر ضرورت، چشم‌ها را ظاهر می‌کردند.

دلیل پانزدهم

رسول الله ﷺ فرمودند: «هیچ زنی با زن دیگر در یک لباس قرار نگیرد (و نرمی بدن یکدیگر را احساس نکنند و این در موضعی از اندام آنها است که دیدن آن برای زنان جایز است و برای مردان خیر) آن گاه حسن و خوبی هایش را چنان برای شوهرش تعریف کند که گویا مرد آن زن را می‌بیند.»^{۴۸}

از این حدیث معلوم می‌شود که زنان در عصر نبوت با پرده و پوشانیدن چهره در خارج از منازل ظاهر می‌شدند که مرد بیگانه نمی‌دانست، دارای چه رنگ و رخساری هستند، مگر این که از زنی سؤال می‌کرد یا از کسی که زن را دیده بود، می‌پرسید. پس اگر زنان عصر رسول الله ﷺ بی پرده در بازارها و خیابان‌ها ظاهر می‌شدند نیازی نبود که زن، چهره زن دیگری را تعریف کند؛ زیرا در راه و بازار او را می‌دید.

^{۴۷} - رواه بخاری.

^{۴۸} - رواه بخاری.

دلیل شانزدهم

حضرت مغیره بن شعبه^{رض} می گوید: من از این دختری خواستگاری کردم و آن حضرت^{علیه السلام} را در جریان امر قرار دادم. آن حضرت^{علیه السلام} فرمود: آیا او را دیده ای؟ گفتمن: خیر، فرمود: برو و او را ببین؛ زیرا این رؤیت سبب می گردد تا رابطه شما مداوم تر گردد. من به خانه او آمدم و در نزد او پدر مادرش بودند. او در حجاب قرار داشت. گفتمن: رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} مرا دستور داده تا به او نگاه کنم.

والدینش سکوت کردند، آن گاه آن دختر گوشۀ روسربی را از چهره اش برداشت و گفت: من تو را به خدا سوگند می دهم، اگر رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} به تو دستور داده تا به من بنگری این کار را بکن و اگر دستور نداده است، پس به من نگاه نکن. من به او نگاه کردم و با وی ازدواج نمودم و هیچ زنی همانند او برایم محبوبتر نبود.

پر واضح است که اگر زنان در عصر رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} بدون پرده ایاب و ذهاب می کردند، پس مغیره می توانست، دختر را در بازار یا خیابان و کوچه ببیند و نیازی نبود، حضرت خود را در تکلف بیاندارد و به نزد خانواده دختر برود و آنها را در تنگنا قرار دهد و بخواهد تا دختر را به او نشان دهند.

چشمان سارا به کتاب دوخته بود و بدون مکث آن را می خواند.

حدیث حضرت مغیره بن شعبه تأثیر روحانی عجیبی بر روی مها گذاشت و با تکلف اشک هایش را کنترل می کرد که ناگه شروع به گریه کرد.

سارا سرش را بلند کرد و اریح رو به خواهش کرد و پرسید: چرا گریه می کنی؟ مها اشک هایش را از چشمانش پاک کرد و گفت: هیچی، چیزی نیست. خدا بر حال ما رحم کند. این یک زن صحابی است و یک مرد صحابی دیگر را سوگند می دهد که به صورتش نگاه نکند، مگر این که رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} به او اجازه دستور داده باشد

و من با زیباترین لباس ها در بازارها و بیمارستانها می گردم. به خدا که خیلی بهره بردم! آن صحابی حاضر نیست حتی یک لحظه هم کسی او را ببیند آن هم صحابه ای عابد و جلیل القدر و کسی که برای خواستگاری اش آمده و من این عباها زینتی و جلوه دار را می پوشم و خدا می داند که چه زینت و آرایشی در آن به کار رفته و اصلاً احساس شرم و حیا نمی کنم!

مها کاملاً متأثر شده بود و بار بار نگاه مردان را در جلوی چشمانش مجسم می کرد که چگونه به او خیره می شوند.

در این لحظه با حالت گریهای که داشت با دست هایش صورت خویش را پوشانید.

سارا او را آرام کرد و از توجهش تشکر نمود و گفت: خواهرم! مها! خداوند به تو چنان نعمتها فراوانی عطا کرده است که سزاوار است از او پیروی کنی. آنچه در اولویت قرار دارد حجاب و سبقت گرفتن در امور خیر و صالح است. از خداوند سپاسگذار باش که به تو سلامتی جسمی و بینایی و شناوی عطا فرموده است تا خداوند تو را دوست بدارد و حسن خاتمه نصیبت گردداند.

داستان زنی به یادم آمد که ۵۰ سال لال بود و قادر به سخن گفتن نبود، اما در عین حال زنی صالح و نیکوکار بود و هماره روزه می گرفت و شب ها را با نماز سپری می کرد. شوهرش هرگز صدای او را نمی شنید؛ چون لال بود. در یکی از شب ها زن در حال نماز بود که صدایش بلند شد، به طوری که هر کس می توانست آن را بشنود. شوهرش با حالت شگفت زده بلند شد و در حالی که چشم هایش را می مالید، از روی خوشی و سرور وصف ناپذیری، گوش هایش را تیز کرد و آن زن مشغول مناجات با پروردگارش بود همسرش شنید که کلمه شهادتین را بلند می

خواند و با لحنی واضح و صريح با تصرع و زاری دعا می‌کرد و آن گاه بر روی جانمازش به دیدار حق شتافت و دنیا را وداع گفت. آیا شما خواهان چنین خاسته‌ای نیستید؟

هر دو خواهر از داستانی که شنیدند، به شدت متأثر شدند. مدت کوتاهی سکوت مطلقی جو را فرا گرفت.

أَرِيجَ رَخْشَ رَا بِهِ طَرْفَ سَارَا چَرْخَانَدَ وَ گَفَتْ. خَوبَ سَارَا اَدَمَهَ بَدَهْ: سَارَا.

دلیل هفدهم

حضرت جابر بن عبد الله رض می‌گوید: از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم شنیدم که فرمود: «هنگامی که یکی از شما به خواستگاری دختری رفت و می‌توانست آن چه را که برایش مهم است، نگاه کند، باید این کار را انجام دهد.»

حضرت جابر رض گفت: من از یکی از زنان بنی سلمه خوستگاری کردم و خودم را به پشت تنۀ نخل خرمایی مخفی کردم تا دختر را دیدم و از او خوشم آمد، آن گاه با او ازدواج کردم.

ملاحظه کنید اگر این دختر چهره اش را ظاهر می‌کرد و در انتظار عمومی ظاهر می‌شد، نیازی نبود تا جابر رض خود را پشت تنۀ درخت خرما پنهان کند تا دختر را ببینند، بلکه بر سر راهش قرار می‌گرفت و به او نگاه می‌کرد.

بلافاصله سارا رو به مها کرد و از روی شوخي گفت: مثل دفعه قبل نکني، بلکه هر گاه خواستي گريه کني، برو بيرون! أَرِيجَ جَلْوَى خَنْدَهَ اَشَ رَا گَرْفَتْ وَ بَا تَبْسِمْ گفت: خوبه استاد ادامه بده. سارا لبخندی زد و مطلب را ادامه داد.

دلیل هجدهم

عبد الله بن عمرو بن عاص^{رض} می گوید: ما به همراه رسول الله ﷺ شخصی را به خاک سپردم در مسیر باز گشت، به درب منزلش رسیدم. در مقابل مان زنی را دیدم که او را نشناختیم. رسول الله ﷺ به سوی او متوجه شد و فرمود: ای فاطمه! از کجا می آیی؟

گفت: از منزل خانواده فلان میت می آیم، برای عرض تسلیت آنجا رفته بودم.^{۴۹}

صحابه^{رض} گمان کردند، رسول الله ﷺ این زن را نشناخت؛ زیرا سراسر بدن او پوشیده بود؛ اما از آن جایی که دختر گرامی وی بود، از هیئت راه رفتن و اندامش وی را شناخت که دخترش است و اگر چهره و دست های حضرت فاطمه ظاهر می بود، برای آنها جای تردید پیش نمی آمد که این زن، کیست؟

دلیل نوزدهم

امام مسلم در کتاب صحیح خود در باب (استحباب نگاه کردن به چهره و دو دست زنی که قصد ازدواج با او را دارد) از حضرت ابوهیره^{رض} روایت می کند: من در محضر رسول الله ﷺ بودم، مردی نزد ایشان آمد و او را خبر کرد که قصد دارد با زنی از انصار ازدواج کند. آن حضرت^{رض} فرمود: آیا دختر را دیده ای؟ آن مرد گفت: خیر. رسول الله ﷺ فرمود: او را ببین؛ زیرا در چشم های بعضی از انصار کجی وجود دارد.

در این هنگام اریج در سخن سارا پرید و گفت: شاید می خواست به غیر از صورت و دو دست زن بنگرد، همانگونه که خاستگار به نامزدش نگاه می کند؟!

^{۴۹} - رواه احمد و حاکم قال: صحیح علی شرطهما.

سara گفت: نه چنین نیست؛ بلکه پیامبر ﷺ دستور داد تا به چشمانش نگاه کند.
چشم ها در کجای بدن هستند؟ در موی سر، در گردن؟ خیر، چشمها در صورت
است، آن حضرت ﷺ مرد را دستور داد تا با کسب اجازه از خانواده دختر به او نظری
بیاندازد.

دلیل بیستم

دلیل عقلی: هر فرد منصف می داند که این کار به دور از عقل است که شریعت
به زن اجازه دهد چهره اش را در مقابل مردان بیگانه نمایان کند؛ زیرا تمام زیبایی زن
در صورتش جمع شده است، به ویژه زمانی که زن زیبا رو باشد. این امر مسلمی است
که نگاه کردن به زن سبب بر انگیخته شدن شهوت های غریزی و موجب فساد
اجتماعی می گردد.

با به پایان رسیدن این دلیل، سارا سرش را از کتاب بلند کرد و گفت: دلایلی که
صاحب کتاب نوشته بود به پایان رسیدند، اینک نمی دانم چه طور به زن مسلمان
بگوییم که صورت، دستها، گردن، سر، گوش و پاهایش را بپوشاند تا مردان در فتنه
نیافتنند و سپس به ظاهر کردن صورتش فتوی دهیم که تمام زیباییها را در خود
جمع کرده است؟ از نازکی لب ها گرفته، تا طراوت گونه ها و چشم های سحر آمیز!
آیا می توان باور کرد که مرد، با نگاه کردن به قدم پای زن، دچار فتنه شود؛ اما
نگریستن به چهره اش اتفاقی رخ نمی دهد. این امر شگفت آوری است.

أَرِيجَ دَرِ تَأْيِيدِ سُخْنِ سَارَةِ گَفَتْ: وَاقِعًاً رَاسْتَ مَىْ گَوِىْ، سَخْنَتْ بِجَاسْتِ.

اریچ: سارا!! مرا باور کن، مها شاهد است، من با وجود این که عبای مناسب می
پوشم، اما صورتم را ظاهر می کنم، البته خودم را آرایش نمی کنم، اما با صراحة می
گوییم: چه در بازار یا بیمارستان یا در ماشین، با هر مردی که سخن می گوییم،

مشاهده می کنم که به صورتم خیره می شود و گاهی نگاهش را بر لبهایم می دوزد و بعضی اوقات با لبخند با من سخن می گوید و گفتگو و سخشن را با من طولانی می کند.

مها سرش را به نشانه تصدیق تکان داد و گفت: درسته، درسته. خداوند تو را هدایت کند.

أَرِيجْ بِاَنْجَهْ خَشْمَنَاكْ رُو بِهِ مَهَا كَرَدْ وَ گَفَتْ: دَرْسَتَهْ؟! دَرْسَتَهْ؟! خَدَاؤَنَدْ مَرَا هَدَائِيَتْ كَنَدْ؟!

اگر کسی به حریفهایت گوش دهد گمان می کند که تو از من با حجابتری؟ بلند شو و برو در آینه به خود و پوشش نگاهی بیاندار. مها ناراحت شد و گفت: قصدى نداشتمن.

سارا متوجه شد که میان دو خواهر کشمکش رخ داده است، لذا آن دو را به آرامش فرا خواند و گفت: نظرتان چیست که مذاهب ائمه اربعه، امام ابو حنیفه، مالک، شافعی و احمد را در این زمینه بدانیم تا سخن کسانی که می گویند: ائمه اربعه قائل به جواز ظاهر کردن چهره هستند را نپذیریم؟

أَرِيجْ گَفَتْ: عَالِيهْ.

سارا ص ۳۱ را باز کرد و شروع به خواندن کرد.

اجماع ائمه اربعه بر وجوب پوشیدن چهره

اقوال ائمه مذهب حنفی:

فقهای مذهب حنفی معتقدند که جایز نیست زن چهره اش را در جلو مردان بیگانه ظاهر کند، زیرا کشف چهره فتنه انگیز است. از این رو در کتب فقهی خویش یادآور شده اند مبنی بر این که مسلمانان اتفاق نظر دارند که سفر کردن زن در حالت ظاهر کردن چهره ناجایز است و اینک پاره ای از فتاوی آنان را در ذیل ذکر می کنیم:

علامه ابوبکر جصاص از علمای بزرگ مذهب حنفی می گوید: زن جوان موظف است، چهره اش را در برابر مردان بیگانه بپوشاند و به هنگام بیرون رفتن از منزل حجاب و عفتیش را رعایت کند تا با نگاه کردن به وی فتنه ای روی ندهد تا اهل شک و گمان در وی طمع نکند.^{۵۰}

شمس الائمه سرخسی حنفی می گوید: حرام بودن نگاه کردن به خاطر خوف فتنه است، و بیم فتنه زمانی خواهد بود که به چهره زن نگاه شود و اغلب زیباییهایش، نسبت به سایر اعضاش، در چهره اش گرد آمده اند.^{۵۱}

امام علاءالدین حنفی می گوید: زن جوان نهی شده است که در مقابل مردان چهره اش را ظاهر کند. ابن عابدین می گوید: معنایش این است که زن نهی شده تا چهره اش را ظاهر کند تا مبادا مردان او را ببینند و در فتنه نیفتند؛ زیرا به هنگام کشف چهره، گاهی نگاه با شهوت صورت می گیرد.^{۵۲}

^{۵۰} - احکام القرآن جصاص، ۴۵۸/۳.

^{۵۱} - مبسوط سرخسی، ۱۵۲/۱۰.

^{۵۲} - حاشیه بن عابدین، ۴۸۸/۲.

همچنین وجوب پوشاندن چهره زن حتی در حالت احرام، از علمای احناف نقل شده است، در صورتی که مردان بیگانه همراه آنان باشند.^{۵۳}

امام طحاوی حنفی می گوید: برای زن جوان ممنوع است که جلوی زنان بیگانه چهره اش را ظاهر کند.^{۵۴}

مفتي اعظم پاکستان، علامه مفتی محمد شفیع دیوبندی رحمه الله می گوید: مذاهب اربعه و جمهور امت اتفاق نظر دارند بر این که برای زنان جوان جایز نیست که چهره و دستانشان را در برابر مردان بیگانه ظاهر کنند و زنان پیر و مسن از این قانون مستثنی هستند؛ زیرا خداوند در آیه: (وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ)^{۵۵} آنان را مستثنی قرار داده است.

در این هنگام ساره از خواندن توقف نمود و گفت: قبل از این که به بیان دیدگاه های سایر ائمه مذاهب بپردازم، نظر فقهای مذهب حنفی برایم دشواری ایجاد کرد، مبنی بر این امر که در رها کردن حجاب و کشف، چهره فساد کاران و بیمار دلان در طمع می افتد.

داستانی را برایتان یادآور می شوم که مردی برای کسب و کار به جایی سفر کرد و زن و بچه اش را در منزل رها نمود و به برادر بزرگتر شوهرم، تقریباً هر روز می آمد و به ما سر می زد باشد. این زن می گوید: برادر بزرگتر شوهرم، من در مقابل او حجاب نمی کردم و چهره ام و خودش را جزء خانواده ما می دانست. من در روزهای اول محتاط بودم، اما کم کم گاهی اوقات موهایم در مقابلش ظاهر می شدم. در روزهای اول محتاط بودم، اما کم کم که رفت و آمدش زیاد شد و نزد من هیچ محرومی نبود و من هم بدون حجاب بودم،

^{۵۳} - حاشیة بن عابدين، ۲۷۲/۱.

^{۵۴} - حاشیة بن عابدين، ۴۰۶/۱ - ۴۰۸ و بحر الرائق ابن نجیم، ۲۸۴/۱ و ۲۸۱/۲. و فیض الباری علامه

انورشاه کشمیری، ۲۴/۴ و ۳۰۸.

^{۵۵} - [النور: ۶۰].

حرکات عجیبی از او مشاهده می‌کردم، سخنان نرم و لطیفی با من می‌گفت و بسیار شوخر می‌کرد تا اینکه همسرم از سفر بازگشت و به نزد ما آمد. من ترسیدم که اگر او را از حرکات برادرش باخبر سازم، اختلافی رخ ندهد.

بار دیگر همسرم به سفر رفت و برادرش چون سرپرست ما بود، دویاره به منزلمان رفت و آمد می‌کرد و حرکات نامناسب و سخنان عاطفی گذشته‌اش را تکرار می‌کرد و با صراحة با من کشمکش می‌کرد و گاه و بیگاه، به منزلمان می‌آمد!

من از این وضعیت خسته شده و به ستوه آمدم، لذا تصمیمی جدی گرفتم تا در حضورش حجاب شرعی را رعایت نموده و چهره‌ام را بپوشانم. آن گاه برای همسرم نامه‌ای نوشتیم به این مضمون که دیگر حاضر نییستم با مردان نامحرم اختلاط داشته باشم و با آنها مصافحه کنم و می‌خواهم حجاب کامل شرعی را پیاده کنم.

همسرم مرا تشویق نمود و برایم کتابها و نوارکاستهایی پیرامون حجاب فرستاد. فردای آن روز هنگامی که برادر شوهرم طبق عادت همیشگی به خانه ما آمد و مرا در پرده و حجاب دید، دور از من و با حالت غافلگیرانه‌ای ایستاد و گفت: منظورت از این کار چیست؟ گفتم: از امروز به بعد جز با محارم، با مردان بیگانه مصافحه نمی‌کنم و کسی مرا نبیند. اندکی مکث کرد و مانند شخصی که ضربه‌ای بر او وارد شده، به تأمل فرو رفت.

سپس سرش را تکان داد.

به وی گفتم: هر گاه چیزی لازم داشتی، از پس پرده با من سخن بگو. سپس بازگشت. از آن پس خداوند شر او را از من دور ساخت.

أريج به شگفت آمد و گفت: سبحان الله! به تحقیق خداوند چه راست فرموده است: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ)^{٥٦}، «هنگامی که از زنان پیغمبر چیزی از وسائل منزل به امانت خواستید، از پس پرده از ایشان بخواهید، این کار برای پاکی دلهای شما و آنان بهتر است.»

سارا به خواندن مطالب کتاب ادامه داد.

اقوال ائمه مذهب مالکی

فقهای مالکی معتقدند برای زن جایز نیست که چهره‌اش را در مقابل مردان بیگانه ظاهر کند؛ زیرا سبب ایجاد فتنه می‌گردد، به همین دلیل بنابر مذهب امام مالک، زنان بدون پوشش حجاب شرعی که عبارت است از پوشانیدن تمام بدن از خارج شدن از منزل نهی شده‌اند.

قاضی ابوبکر بن عربی و امام قرطبی مالکی می‌گویند: جایز نیست که زن صورتش را بدون ضرورت ظاهر کند، مگر هنگامی که نیاز شدیدی رخ دهد یا ضرورت ایجاب کند، مانند ادای شهادت، یا اینکه بیماری در بدنش باشد و به پزشک مراجعه کند، و...^{٥٧}

امام جلیل القدر علامه ابن عبدالبر مالکی رحمه الله، اجماع علماء را بر وجوب پوشیدن صورت زن ذکر کرده است.

^{٥٦} - [الأحزاب: ٥٣].

^{٥٧} - احکام القرآن (١٥٧٨/٣) و الجامع لاحکام القرآن (٢٧٧/١٤).

امام آیی مالکی ذکر کرده است: ابن مرزوق برایم نوشت: مشهور در مذهب مالکی این است که پوشیدن صورت و دو کف دست زن در هنگام خوف فتنه نگاه بیگانه واجب است.^{۵۸ ، ۵۹}

اقوال ائمه شافعی مذهب

ائمه مذهب شافعی کشف صورت در مقابل مردان اجنبی را جایز نمی‌دانند اعم از این که خوف فتنه باشد یا نه؛ زیرا ظاهر کردن صورت خودش فتنه انگیز است.

امام حرمین، علامه جوینی شافعی رحمة الله می‌گوید: علمای مسلمین بر این فتوا اتفاق نظر دارند که زنان مسلمان نباید بدون پوشانیدن چهره از منزل خارج شوند؛ زیرا نگاه نامحرم به چهره زنان سبب ایجاد فتنه و فساد می‌گردد.^{۶۰}

ابن رسلون شافعی رحمة الله می‌گوید: علما بر این امر اتفاق دارند که زنان بدون حجاب و پوشیدن صورت از منزل خارج نشوند، خصوصاً هنگامی که فاسقان و هوسپازان در بازارها پرسه می‌زنند.^{۶۱}

امام موزعی شافعی می‌گوید: تعامل مردم از قدیم الایام تا حال، در تمام شهرها و کشورهای اسلامی این گونه بوده است که برای پیرزن در مورد حجاب تحفیف قائل می‌شوند و البته نسبت به زن جوان چنین اجازه‌ای نداده و این کار را ناپسند

^{۵۸} - جواهر الکلیل، ۱۴/۱.

^{۵۹} - برای اطلاعات بیشتر به این منابع علمای مذهب امام مالک مراجعه شود: المعيار المعرب للونشريسي، ۱۰/۱۶۵ و ۱۱/۲۶۶ و ۲۲۹ و مواهب الجليل للخطاب ۱۴۱/۳ و الذخیره للقرافي ۳۰۷/۳ و التسهيل لمبارک ۹۳۲/۳ و حاشية الدسوقي على الشرح الكبير ۵۵/۲ و کلام محمد کافی تونسی کما فی الصارم المشهور ص ۱۰۳ و جواهر الکلیل علامه آیی ۱۸۶/۱.

^{۶۰} - روضة الطالبين ۲۴/۷ و بحیرمی على الخطيب ۳۱۵/۳.

^{۶۱} - عون المعبد ۱۱/۱۶۲.

دانسته‌اند و گمان نمی‌برم که کسی به جواز این امر فتوای داده باشد که زن جوان مسلمان، چهره‌اش را بدون ضرورت ظاهر نماید، و برای مرد مسلمان جایز نیست که بدون ضرورت شرعی، به زن مسلمان نگاه کند.^{۶۲} ،^{۶۳}

اقوال ائمه مذهب امام احمد بن حنبل

فقهای مذهب حنبیلی ظاهر نمودن چهره‌ی زن را در مقابل مردان نامحرم جایز نمی‌دانند.

امام احمد رحمة الله می‌گوید: هنگامی که زن می‌خواهد از منزلش بیرون برود، هیچ جای بدنش نمایان نباشد.^{۶۴}

نتیجه بحث

دیدگاه جمهور علماء مبنی بر حرمت ظاهر نمودن صورت است و در ذیل، اجماع علمای امت که بر اقوال آنان اعتماد می‌شود ذکر می‌گردد:

امام ابن عبدالبر مالکی مغربی می‌گوید:

علمای اسلام بر این قول اجماع دارند که بر زن واجب است چهره‌اش را به ویژه در زمان فتنه و فساد پوشاند.

از علمای مشرق زمین، امام نوری شافعی رحمة الله همین دیدگاه را تصریح می‌کند.

^{۶۲} - تسیر البيان لاحكام القرآن ۱۰۰/۲.

^{۶۳} - برای کسب اطلاعات بیشتر در رابطه با مسئله مذکور در مذهب شافعی به کتب ذیل مراجعه نمایید: احیاء علوم الدين ۴۹/۲ ، روضة الطالبين ۲۴/۷ ، حاشية الجمل على شرح المنهاج ۴۱۱/۱۰ ، حاشية القليوبی على المنهاج ۱۷۷/۱ ، فتح العلام جردانی ۱۷۸/۲ ، حاشية السقاف ۲۹۷ و شرح السنة بغوی ۲۴۰/۷.

^{۶۴} - فروع ۶۰۱/۱.

از ائمه‌ی حنبله، امام تیمیه نیز قائل بر همین امر می‌باشد.

از میان علمای احناف، علامه سهارنپوری و شیخ محمد شفیع عثمانی رحمة‌الله، هر دو این بزرگواران، دیدگاه اجماع امت را بر اینکه پوشیدن صورت زن واجب است، ذکر می‌کنند.

آیا بعد از نقل این همه گفتار علماء، رأی مخالفی یافته می‌شود و حجت و دلیلی باقی می‌ماند؟ قطعاً گفته ائمه قانع کننده است.

مها، شکل و حالت عبایش را برانداز می‌کرد و به آن نگاه می‌کرد، گویا در ذهن چیزی را به اثبات می‌رساند، اما اُریج چنین به نظر می‌رسید که گویا یک مسئله گنگ و پیچیده‌ای ذهنش را مشغول کرده است. از این رو، نگاهی به سارا انداخت و گفت:

سارا! من می‌توانم بقصد تائید سرم را تکان بدهم، اما چیزی ذهنم را مشغول کرده است، با توجه به مطالبی که در برخی مقالات خوانده‌ام، دو شببهه برایم پیش آمده است.

سارا: آن دو شببهه کدامند؟

اُریج: اول اینکه: فقط علمای سعودی به پوشاندن صورت فتوا داده‌اند، در حالی که در جهان اسلام تعداد بی‌شماری از علماء به آن فتوا نداده‌اند.

دوم اینکه: پوشاندن صورت از رسومات و تقلیدهای گذشتگان می‌باشد و جزء ضروریات دین محسوب نمی‌گردد.

اُریج در دامه افزود: سارا! من معدترت می‌خواهم، درست است دلایلی که شما در رابطه با پوشیدن صورت زن ذکر کردید بسیار قوی و قابل استدلال و بسیار واضح

بودند و درست هست که این دستور خداوند و پیامبر گرامی ﷺ می‌باشد و عملکرد زنان
صحابه نیز این گونه بوده است؛ اما این را می‌خواهم بدانم که آیا غیر از علمای
عربستان، دیگر علمای جهان اسلام به این امر فتووا دادند یا خیر؟

سارا لبخندی زد و از جرأت و اشتیاق اریچ در شگفت آمد و گفت: اندکی پیش
من فهرست مطالب را برایتان قرأت کردم، و در آن مطلبی بود تحت عنوان: اقوال
علمای جهان اسلام در مورد وجوب پوشش صورت. آن گاه سارا ص ۳۱ را باز نموده و
شروع به خواندن آن کرد.

اقوال علماء از اقطار گوناگون عالم اسلامی در رابطه با وجوب پوشش چهره

شیخ امیر صنعتی یمنی

وی چنین می‌گوید: در کتابش سخن کسانی که قائل بر جواز ظاهر کردن
چهره‌اند را به شدت رد کرده است.^{۶۵}

شیخ ابوالاعلی مودودی پاکستانی

وی از اندیشمندان بزرگ پاکستان است و کتابی به عنوان «حجاب» تألیف نموده
و در تعلیق آیات حجاب چنین می‌گوید: «همه‌ی کسانی که در زمینه آیات حجاب و
تفسیر آن تأمل و تفکر نموده‌اند، در تمام دوران‌ها و زمان‌ها، عمل مردم در زمان
رسول الله ﷺ چنین بوده است که برای ستر صورت زن هیچ انکاری نیافته‌اند، و
همواره این تعامل تا زمان حال وجود داشته است.^{۶۶}

^{۶۵} - ادلة جليلة في تحريم نظر الأجنبية

^{۶۶} - حجاب ص ۲۲۶ - ۲۳۰.

شیخ محمد علی صابونی از شخصیتهای برجسته و مفسران بزرگ سوریه^{۶۷}

وی در کتاب خویش به نام «روائع البيان فی تفسیر آیات الأحكام من القرآن» بحثی تحت عنوان «آیات الحجاب و النظر» اختصاص داده و در پایان مبحث خویش چنین می‌گوید: بدعت ظاهر کردن چهره؛ در عصر حاضر پدید آمده و زن را به کشف چهره و به ترک نقاب فرا می‌خواند و مدعی است که نقاب، از لوازم حجاب شرعی محسوب نمی‌گردد و صورت زن عورت نیست، در حالی که پوشاندنش واجب می‌باشد. من نمی‌دانم که مدعیان این ایده خود را از کدامیں گناه می‌رهانند؟ کسانی که زن را به انداختن حجاب و ظاهر کردن چهره و نمایان کردن زیبایی، آن هم در جامعه‌ای فرا می‌خوانند که آتش شهوت و شراره‌های هوسبازی زبانه می‌کشد و سرمست شهوت رانی و هوس بازی و هرزگی هستند.^{۶۸}

شیخ ابوبکر جزائری اهل الجزائر

ایشان در کتابش: «فصل الخطاب فی المرأة و الحجاب» دلایل وجوب پوشانیدن صورت را ذکر نموده و شباهات مخالفین را رد کرده است.^{۶۹}

علامه محمد امین شنقیطی اهل موریتانیا

ایشان در کتاب خویش «أضواء البيان» آیات حجاب را تفسیر نموده و دلایلی قوی در رابطه با پوشیدن صورت ذکر نموده است.^{۷۰}

^{۶۷} - البته لازم به ذکرست که این اندیشمند فرزانه اینک در مکه مکرمه سکونت دارند و خدمتهای ارزندهای به ویژه در تفسیر کلام الله مجید تقدیم جامعه اسلامی کردند. خداوند به ایشان و امثال ایشان طول عمر با برکت و مزید توفیق عنایت بفرماید. (متترجم).

^{۶۸} - روائع البيان فی تفسیر آیات الأحكام من القرآن.

^{۶۹} - فصل الخطاب فی المرأة و الحجاب.

^{۷۰} - أضواء البيان ص ۵۸۶/۶.

شیخ محمد یوسف کافی از علمای تونس

وی در کتاب «المسائل الكافية فی بیان وجوب صدق خبر رب البریة» دعوت دهنگان کشف صورت را محکوم نموده است و محمود تویجری این سخن را از او نقل کرده است.^{۷۱}

عبدالقادر بن حبیب سندی از علمای سند

وی دو کتاب تصنیف نموده است: یکی تحت عنوان: «الحجاب فی الكتاب و السنة» و دیگری: «رفع الجُنَاح امام جلباب المرأة المسلمة فی الكتاب و السنة» و در هر دو کتاب، وجوب پوشیدن چهره را با نصوص و دلایل ذکر کرده است.

شیخ مصطفی صبری از ترکیه و مفتی دولت عثمانی

وی دعوت کننده‌گان ظاهر کردن چهره را در مقاله‌ای تحت عنوان: «قولی فی المرأة» به باد انتقاد گرفته است.^{۷۲}

شیخ عبدالرشید بن محمد سخی اهل نیجریه

وی در کتاب خویش به نام «السیف القاطع للنزاع فی حکم الحجاب و النقاب» قول کسانی که می‌گویند: حجاب از ظروریات شریعت اسلام محسوب نمی‌گردد، بلکه

^{۷۱}- الصارم المشهور ص ۱۰۸ - ۱۰۹

^{۷۲}- ایشان از علمای برجمسته و مؤلف کتاب گرانسینگ موقف العقل و العلم و العالم من رب العالمین و عباده المرسلین است که در نوع خود بی نظیر است و شایسته است تا اندیشمندان از این اثر ارزنده استفاده کنند. (متترجم)

از رسومات اهل حجاب بوده است را تردید کرده و حکم به وجوب پوشیدن چهره
داده است.^{۷۳}

استاد بانو اعتصام احمد الصراف اهل مصر

وی در کتابی به عنوان خواهر مسلمانم، راه تو به سوی بهشت است می‌نویسد:
«پوشاندن چهره اصل و اساس است، و شریعت بدان توجه خاصی مبذول داشته
است.»^{۷۴}

استاد بانو یسریه محمد انور اهل مصر

وی در کتابی تحت عنوان «مهلا یا صاحبة القوارير» می‌نویسد: «آنگاه که اسلام
ظاهر کردن قدم پا را عورت قرار داده است و دستور داده تا پاها محکم به زمین
کوییده نشوند تا صدای خلخال آنها شنیده نشود، قطعاً پوشیدن چهره واجبتر است؛
زیرا چهره شامل تمام زیبایی‌ها است.^{۷۵}

شیخ احمد بن حجر آل ابو طامی اهل قطر

وی کتابی تحت عنوان: «الادلة من السنة و الكتاب في حكم الخمار والنقاب»
تالیف نموده است.

^{۷۳} - «سیف القاطع للنزاع فی حکم الحجاب و النقاب» ص ۸

^{۷۴} - اختی المسلمة، سبیلک الى الجنة، ص ۱۲۰.

^{۷۵} - «مهلا یا صاحبة القوارير» و در صفحه ۶۲ این مطلب ذکر شده است.

شیخ محمد الزمزمی بن الصدیق اهل مغرب

شیخ محمد بن اسماعیل در کتابش «عوده الحجاب» در رابطه با وجوب پوشیدن

^{۷۶} چهره از وی یاد کرده است.

شیخ عبدالحليم محمود، شیخ اسبق الأزهر

ایشان مقاله‌ای تحت عنوان «مظہر المرأة» نوشته و در رابطه با اینکه زن در

عرض فتنه‌ها قرار دارد، چنین نوشته است: «بر زن واجب است که چهره و دو کف

^{۷۷} دست خویش را بپوشاند و این از باب سدّ ذرائع است.

شیخ حسن البنا مرشد جماعت اخوان المسلمين مصری

ایشان در کتابش: «المرأة المسلمة» می‌نویسد: «اسلام بر زن حرام نموده که

^{۷۸} قسمتی از اعضاي بدنش را ظاهر نماید.»

شیخ محمد بن حسن حجوى مغربی

وی در کتابش «دفاع عن الصحیحین» ادعای کسانی را که ظاهر کردن چهره زن

^{۷۹} را جایز می‌دانند، رد کرده است.

^{۷۶} - عوده الحجاب، ۲۸۵/۱.

^{۷۷} - مجله صوت العرب بیروت کانون دوم سال ۱۹۶۷ م.

^{۷۸} - «المرأة المسلمة» در ص ۱۸.

^{۷۹} - دفاع عن الصحیحین ص ۱۲۹.

دکتر محمد سعید رمضان بوطی اهل سوریه

وی در کتابش می‌نویسد: ائمه فقهاء اجماع دارند بر این که بر زن واجب است تا به هنگام خوف فتنه از نگاه‌های نامحرمان در صورتی که با نگاه شهوت به او می‌نگرند، چهره‌اش را بپوشاند. حالا چه کسی می‌تواند یقین داشته باشد که از وقوع فتنه‌ها در زمان حاضر در امان است و چه کسی می‌تواند ادعا کند که در خیابانها کسی به چهره زنان با شهوت نگاه نمی‌کند؟^{۸۰}

شیخ عیاده الکبیسی عراقی

در کتابش «لباس التقوی» دیدگاه وجوب پوشیدن چهره را تایید کرده است.

شیخ محمد زاهد کوثری اهل ترکیه

وی در مقاله‌ای تحت عنوان «حجاب المرأة» وجوب پوشیدن چهره زن را تایید کرده است.^{۸۱}

شیخ صفی الرحمن مبارکپوری هندی

ایشان در کتابش «ابراز الحق و الصواب في مسألة المسفور و الحجاب» کسانی را که قابل به جواز کشف صورت هستند، را رد کرده و می‌گوید: «حكمت حجاب تقاضا می‌کند که حکم آن شامل تمام اعضای بدن زن باشد، علی الخصوص چهره زن که همه زیبایی‌ها در آن جمع شده‌اند.^{۸۲}

^{۸۰}- الى كل فتاة تؤمن بالله، ص ۵۰.

^{۸۱}- حجاب المرأة ص ۲۴۵ - ۲۵۰.

^{۸۲}- «ابراز الحق و الصواب في مسألة المسفور و الحجاب» ص ۱۰.

استاد زهرا فاطمه بنت عبدالله یمنی

وی کتابی به عنوان: «متبرجات» تألیف نموده و در آن نصیحتهای ارزشمندی را متوجه زنان ساخته و شرایط حجاب و دلایل وجوب پوشیدن صورت را نیز ذکر نموده است.^{۸۳}

استاد بانو کوثر مینیاوی مصری

وی در کتابش به نام: «حقوق المرأة في الإسلام» پس از ذکر آیه: «يا ايها النبی قل لازوا جک» می نویسد: خداوند در این آیه کریمه، تمام زنان مسلمان را به کشیدن چادرهای بلند بر روی زیبایی‌هایشان از قبیل مو و صورت و سایر اعضای بدن امر نموده است.^{۸۴}

شیخ أزهـر محمد ابوالفضل مصرى

وی فتاوی طویلی در رابطه با پوشانیدن صادر نموده و وجوب پوشش چهره را تایید نموده است.

شیخ عبدالرب قریشی ملکیاری کشور پاکستان

وی در کتاب «الأبحاث الفقهية القيمة» در رابطه با مبحث حجاب می گوید که پوشیدن چهره واجب است.^{۸۵}

^{۸۳}- «متبرجات» ص ۱۶۱

^{۸۴}- «حقوق المرأة في الإسلام» ص ۱۲۸

^{۸۵}- «الأبحاث الفقهية القيمة»، ۳۶/۲

در واقع اُریج نیازی نداشت تا فتاوی علماء معتمد و مشهور از اطراف مختلف جهان اسلام برایش یادآوری شوند آن هم با وجود ذکر ادله از قرآن و سنت.

أُرِيج: گفته‌ی کسانی که می‌گویند: پوشیدن صورت از عادت اهل عرب است و در سعودی زنان عادت به حجاب داشته‌اند، به گمان من نیازی نیست که این سخن را رد کنیم، پس از اینکه این همه اندیشمند از علمای مصر، شام، یمن، ترکیه، پاکستان، موریتانیا و بسیاری از کشورهای اسلامی به وجوب آن فتوا داده‌اند.^{۸۶}

^{۸۶} - در بلوچستان ایران نیز، سراغ نداریم که کسی از علمای برجسته مان به جواز کشف چهره فتوا داده باشد و با توجه بر این که صدها مکتب از مکاتب خواهان که در بلوچستان دایر می‌باشند، در هر جایی که استاد مرد تدریس می‌کند، تدریس از پشت پرده صورت می‌گیرد و همین است نظر علماء و اندیشمندان ما در خطة بلوچستان و این دیدگاه علمای اجتماعی بزرگان ما در زاهدان، خاش، گشت و سراوان، ایرانشهر، سرباز، نیکشهر و چابهار است و آنچه از سخنرانیها و موضع‌گیری‌های حضرت شیخ‌الاسلام مولانا عبدالحمید در زاهدان و یا از فتاوی مولانا محمد عمر سربازی از سرباز فهمیده می‌شود یا از آرا و نظریات شیخ الحدیث مولانا محمد یوسف حسین پور از گشت سراوان، مولانا عبدالرحمن چابهاری از چابهار، مولانا عبدالصمد دامنی و مولانا عبدالحمید بزرگزاده از ایرانشهر، و شیخ التفسیر، مولانا عثمان قلندرزهی و مولانا محمدگل کرمزهی از خاش به نظر می‌رسد، دیدگاه علماء و اندیشمندان سایر اقطار امت اسلامی را تایید می‌کند، چرا که اگر این اندیشمندان بلند پایه امت اسلامی، نظری غیر از این می‌داشتند صراحتاً خلاف آن از آنان صادر می‌شد و در مکاتب خواهان که تحت پوشش مدارس خود و یا تحت ریاست آنان ایفای نقش می‌کنند، از پشت پرده تدریس نمی‌شد و جای افتخار و بالندگی است که وقتی مسلمان، به بازار و یا اماکن عمومی، بیمارستان، دبیرستان، و حتی دانشگاه و... قدم می‌گذارد، زنان بلوچ را مشاهده می‌کند که اغلب آنان محجبه و با نقاب‌اند و این افتخار به علماء و مصلحان جامعه بلوچستان باز گشته و بیانگر همسویی آنان با سایر اندیشمندان اسلامی و در واقع اعتماد و توجه آنان به نصوص شریعت و احیای سنن و شیوه‌هایی دینی است که برای بقا و حفظ کرامت زن آمده است. (مترجم)

تصمیمی قاطع

سارا فرصت را غنیمت شمرد و خواست که اُریچ و مها را تحت تاثیر قرار دهد، از این رو گفت: انسانهای نیرومند و قوی کسانی هستند که تصمیم جدی می‌گیرند تا رفتارهایشان را تغییر دهند و روش و شیوه‌ای بهتری برگزینند.

چه بسیاری از خواهران مسلمان ما هستند که صورت‌هایشان را می‌پوشانند و چه افرادی وجود دارند که معتقد‌ند، پوشیدن صورت افضل است و آرزو دارند که چهره هایشان را بپوشانند، و هر گاه خواهر مسلمانی را می‌بینند که حجاب صورت را رعایت کرده، دوست دارند تا همانند او باشد، اما با این وجود ماهها و چه بسا سال‌ها می‌گذرد، بدون اینکه تصمیمی قاطع را برای خوبیش اتخاذ نمایند.^{۸۷}

خداوند در این مورد می‌فرماید: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةً إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا)^{۸۸}، «هیچ مرد و زن مؤمنی، در کاری که خدا و پیغمبرش داوری کرده باشند (و آن را مقرر نموده باشند) اختیاری از خود در آن ندارند (و اراده ایشان باید تابع اراده خدا و رسول باشد) هرکس هم از دستور خدا و پیغمبرش سرپیچی کند، گرفتار گمراهی کاملاً آشکاری می‌گردد.».

^{۸۷}- لازم به ذکر است زمانی که ترجمة این رساله به پایان رسیده بود، رساله ای بسیار مختصر اما بسیار مفید و پر محظوظ به نام: «نگفته هایی از حجاب و عفاف» به دستم رسید که خواهر گرامی، ام محمد عمر رئیسی آن را نگاشته بود و در واقع می‌توان گفت این رساله خطاب به آن دسته از خواهران محجبه ای نگاشته شده که در عین رعایت حجاب، مرتکب برخی سهل انگاری ها شده اند. خداوند به این خواهر جزای خیر عنایت بفرماید. (متجم)

^{۸۸}- [الأحزاب: ۳۶].

به این فرموده خداوند توجه نمایید: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةً) خطاب الهی برای زنان و مردان مومن است و همگی را منع نموده است تا با وجود حکم الهی، از خود اختیاری داشته باشند، پس اوامر الهی مبنی بر اختیارات و خواسته‌های ما نیستند.

حکم حجاب همانند نوافل و سنت‌های غیر مؤکده، مانند نماز چاشت نیست که اگر بخواهی آن را انجام دهی و اگر نخواستی آن را ترک کنی؛ بلکه از فرائض الهی است و در مورد آن از تو پرسیده خواهد شد.

أَرِيج و مها به حرف من توجه کنید؛ همه اشیای قیمتی که در دنیا می‌بینید، دارای حجاب و پوشش می‌باشند. به اشیای موجود در کره زمین بنگرید، میوه‌های نارس در درون پوسته آند، شمشیر در درون غلاف است، خودکار و خودنویس وقتی درش باز باشد، دواتش خشک و بی فایده می‌شود.

به این نکته توجه کنید! چرا دختران مدرسه‌ای و دانش آموزان، کتابها و دفترهایشان را جلد می‌گیرند؟ آیا به خاطر محفوظ ماندن نیست؟ زن همانند یک گل زیبایی است که هر کس با دیدن آن آرزو می‌کند، آن را بچیند، پس ناگزیر است که آن را با حجاب و پوشش مراقبت نماییم. اگر پوست میوه کنده شود و همین طور گذاشته شود، فاسد می‌شود.

یک موز را در نظر بگیرید، اگر پوستش را جدا کنیم، سیاه می‌شود. به چشم انسان توجه کنید به علت این که بسیار ارزشمند است، در پوشش قرار دارد. خیلی خوب حالا تصمیم بگیرید و با حجاب باشید؛ زیرا همه هستی در حجاب و پوشش است.

مها از سخنانی که می‌شنید بسیار متاثر شده و به یاد داستان دختر آمریکایی که چند روز پیش در یکی از سایتها اینترنتی خوانده بود، افتاد.

مها ادامه داد: به خدا قسم که حجاب باعث عزت و شرافت زن است. چه بسیاری از کافران به سبب حجاب به اسلام روی آورده اند.

سارا با تعجب گفت: به علت حجاب به اسلام روی آورده اند؟ چگونه؟!

مها: بله من در یکی از سایتهاي اينترنتي خواندم که دختری به علت حفظ حجابش سبب مسلمان شدن ۷ نفر گردید. وی دانشجوی آمریکایی تبار بود که به دین و آیینش افتخار می‌کرد و به سبب او ۳ دکتر و ۴ دانشجو مسلمان شدند.

یکی از دکترهای مسلمان پس از اینکه اسلام آورده بود، این گونه تعریف می‌کند: چهار سال قبل در دانشگاه بخارا یکی از دانشجویان دختر مسلمانی که به حجابش بسیار متمسک بود و یکی از استادیش نسبت به دین او تعصب به خرج می‌داد، برایمان مشکلی پیش آمد. استادش به دنبال فرصت و بهانه‌ای می‌گشت تا انتقامش را از این دختر دانشجو بگیرد. دختر متحمل مشکلاتی شد و در آخر شکایت خویش را به رئیس دانشگاه رسانید و دانشگاه نیز به درخواست او اجابت نمود و قرار گذاشت تا نشستی میان طرفین با مشارکت جمعی از استاد دانشگاه بنابر شنیدن دیدگاه دو نفر دختر مسلمان و دکتر صورت دهد.

اغلب استاد در جلسه، برای مناظره‌ای که در جایگاه خود بی نظیر بود، حضور پیدا کردند. اعتراض دختر دانشجو این بود که استاد نسبت به دین اسلام نفرت و بغض شخصی دارد، به همین علت در حق دانشجو ظلم می‌کند، بسیاری از دانشجویان، با وجود اینکه غیر مسلمان بودند، نیز در جلسه حاضر شدند تا از حق این دانشجوی مسلمان دفاع کنند!.

دکتر جواب قانع کننده و منطقی نیافت و اعصابش بهم ریخت و شروع به اهانت و ناسزا گفتند به اسلام نمود. دختر مسلمان برخاست و با غیرت اسلامی‌ای که داشت

از دین خویش دفاع کرد و از خوبی‌ها و محسن اسلام نام می‌برد و با چنان اسلوب و شیوه‌ای سخن می‌گفت که تمام حضار را به سمت خود جذب می‌کرد، حتی که بسیاری از حاضرین جلسه از بسیاری از مسائل تخصصی از او می‌پرسیدند و او بی درنگ جواب می‌داد.

هنگامی که دکتر معاند دید که جلسه تبدیل به کنفرانس اسلامی شده است، با خشونت از حیاط دانشگاه بیرون رفت و دختر مسلمان همچنان جلسه را اداره می‌کرد و به پرسش‌های حاضرین جواب می‌داد. پس از آن کیفیت را باز کرد و به حاضرین دو برگه اهدا کرد که بر روی آن نوشته بود: «اسلام یعنی چه» داستان دختر مسلمان و حجاب او، تبدیل به بحث داغ دانشگاه شد.

دانشجویان و اساتید، برگه‌هایی که در رابطه با مبحث اسلام بود را دست به دست می‌گردانیدند، پس از آن چند ماهی نگذشت که ۳ استاد و ۴ دانشجو مشرف به اسلام شدند.

سارا و اریج از شنیدن این داستان بهره می‌بردند و خود مها نیز بهره برد. سوالات زیادی در ذهن اریج پدیدار گشته بود، بویژه زمانی که سارا به سوالاتش پاسخ می‌داد.

چه کسی ملکه قصر را دیده است

أريج: در مقابل چه کسانی جایز است که چهره‌ام را ظاهر کرده و آرایش خویش را در جلوی آنها ظاهر نمایم؟!

سارا: در مقابل محارم خویش؛ کسانی که عقد تو با آنها بسته نمی‌شود که ۱۲ گروهند.

خداآوند در سوره نور آنها را ذکر فرموده است: ۱- شوهر، ۲- پدر، ۳- پدر شوهر، ۴- پسران رضایی یا نسبی، ۵- پسران شوهر، پسران مرد که از زن دیگری باشند، در صورتی که بیش از یک زن داشته باشد، ۶- برادرانش، برادران زن، اعم از این که برادران حقیقی باشند، یا ناتنی، ۷- پسران برادر، ۸- پسران خواهر، ۹- برده و غلام، ۱۰- مردانی که فاقد شهوت و تمایل به زنان هستند، ۱۱- کودکان نابالغ، ۱۲- عموم زنان.

مها و أَرِيج با شگفتی تمام به سخنان سارا گوش فرا می‌دادند و در نهایت تسلیم شدن در برابر حکم خداوند بودند.

أَرِيج شروع به راست کردن روسربی از صورتش کرد و می‌خواست با گوشه روسربی چهره‌اش را بپوشاند و این کار را انجام داد و این سخن را به زبان آورد: ای صورت من، از امروز به بعد به جز از محارم کسی تو را نخواهد دید.
آه! چقدر زیباست اطاعت از فرمان الهی.

خورشید غروب کرد و برای نماز مغرب اذان گفته شد و دختران جوان حدود سه ساعت را در گفتگو به سر می‌بردند. نمایشگاه به پایان وقت خوبیش نزدیک می‌شد و جدایی این سه دوست هم نزدیک بود، اما فصل مهمی در این کتاب وجود داشت که لازم بود تا خوانده شود.

سارا گفت: أَرِيج و مها شما برای رفتن عجله دارید؟ در این کتاب یک فصل مهم باقی مانده و آن هم در رابطه با دلایل افرادی که قائل بر جواز ظاهر کردن چهره می‌باشند، و ادله آنان را رد می‌کند. دوست دارم با هم آن را بخواندیم، حتی اگر کسی یافت شد که با شما با آوردن این دلایل مرجوح بحث بکند، شما با آنها آشنایی داشته باشید، نظرتان چیست؟ أَرِيج جواب داد عالی است. ولی بعد از نماز مغرب بهتر است.

دختران جوان برخاسته و نماز مغرب را با آرامش قلبی خوانند، پس از نماز سارا برای پدرش تماس گرفت که اندکی دیرتر به دنبالش بیاید. لذا وی به نزد دوستانش رفت و ص ۴۶ کتاب را باز کرد و شروع به قرائت آن نمود.

سه دلیل که مدعیان کشف صورت بدان استدلال می‌کنند و پاسخ به آنها

دلیل اول:

از حدیث «سفعاءالخدّین» استدلال می‌گیرند که در صحیح بخاری از حضرت جابر<ص> روایت است که رسول خدا<ص> در خطبه روز عید رو به زنان نموده و آنها را به پرداخت صدقه ترغیب دادند، جابر<ص> که راوی این حدیث می‌باشد، می‌گوید: در میان زنان، زنی بلند شد که بر روی گونه‌هایش آثار لکه و سیاهی دیده می‌شد وی برخاست و گفت: ای رسول خدا برای چه....

دلیل این گروه این است که جابر<ص> از کجا می‌دانست که گونه‌های صورت این زن سیاه شده بود مگر این که صورت زن ظاهر بوده و آن دیده باشد.

پاسخ:

این حدیث را بسیاری از صحابه کرام غیر از حضرت جابر<ص> روایت کرده‌اند که همگی در نماز عید حاضر بوده و آن زن را دیده‌اند؛ اما هیچ کدام از صحابه<ص>، صفت و چگونگی گونه‌های آن را در روایت خویش ذکر نکرده‌اند. این داستان از طریق ابن عباس، ابن مسعود، ابو هریره، ابن عمر، ابو سعید خدری<ص> روایت شده است.

شاید حضرت جابر<ص> این زن را قبل از نزول حکم حجاب دیده است یا اینکه «سفعاءالخدّین» لقبی بود که به آن زن می‌دادند. به همین علت این سخن فقط در روایت حضرت جابر<ص> آمده است.

در روایت ابن مسعود^{رض} آمده است: زنی برخاست که...^{۸۹}

در روایت ابن عمر^{رض} آمده: زنی برخاست که قوی هیکل بود و چنین گفت:...^{۹۰}

ببین کسی که از پشت پرده چادر زن را دیده باشد، صفت و چگونگی اندام ظاهری اش را می‌تواند توصیف کند، اما از خصوصیات چهره سخنی به میان نیامده است.

در روایت ابن عباس^{رض} آمده است: زنی از میان جمع برخاست و به جز او کسی برنخاست، و گفت: آری، ای رسول خدا!... و در آن روز کسی نمی‌دانست که این زن چه کسی بود.^{۹۱}

در روایت حضرت ابوهریره^{رض} آمده است: زنی از میان جمع برخاست و گفت: برای چه ای رسول خدا!...^{۹۲}

در روایت حضرت ابوسعید خدری^{رض} آمده است: زنان گفتند: برای چه ای رسول خدا! ...^{۹۳}

این پنج صحابه بزرگوار از افرادی بودند که در صحنه حاضر بودند و کسی غیر از حضرت جابر^{رض}، صفات چهره زن را ذکر نکرده است. شاید که حضرت جابر^{رض} قبلًاً او را شناخته، یا اینکه آن لحظه‌ای که برخاسته چادرش کنار رفته و صورتش لحظه‌ای نمایان شده است. بنابراین با وجود احتمال، استدلال باطل است.

^{۸۹}- روایت حاکم و احمد.

^{۹۰}- رواه مسلم.

^{۹۱}- متفق عليه.

^{۹۲}- رواه مسلم.

^{۹۳}- متفق عليه.

ممکن است زنی که چهره‌اش نمایان بوده از گروه پیر زنان بوده است؛ زیرا یک زن جوان این قدر جسارت نداشت که در چنین مجلسی به این بزرگی برخیزد و با چنان صدایی سخن بگوید که همه مردان آن را بشنوند، شاید این شخص پیرزنی بوده و خودش را مادری به حساب آورده است، لذا برخاسته و از محضر نبوی سوال نموده است.

حضرت جابر در روایتش چنین گفته است: «من سطْر النَّسَاء... سَفَعَاء الْخَدِين»

یعنی این زن از طبقه اشراف و اصیل نبود که در صورتش سیاهی دیده می‌شد؛ زیرا این صفات بیشتر به زنان کنیز و برده مشابهت دارد و برای کنیزان پوشانیدن صورت همانند زنان آزاد الزامی نبوده است.

احتمال دارد این جریان قبل از حکم حجاب رخ داده است؛ زیرا حجاب در سال پنجم یا ششم هجری فرض گردید و نماز عید در سال دوم هجری.

سارا با ذوق وافری مطالب را می‌خواند و أریج و مها با دقت گوش می‌دادند.

أریج: سبحان الله، سارا!! من در یکی از مجلات خواندم که به ظاهر کردن چهره فرا می‌خواند و به سختی تلاش می‌کرد تا چادر و روسری از چهره زن برداشته شود و چنین به نظر می‌رسید که تمام مشکلات جهان اسلام به خاطر همین تکه پارچه است که بر چهره زن گذاشته شده است.

البته مهم این است که از همین حدیث استدلال گرفته بود. حقیقتاً وقتی خواندم که این حدیث را امام مسلم روایت کرده است، اندکی شک در من بوجود آمد و متوجه نشدم که نویسنده نسبت به روایات مخالف توجه نکرده و فقط روایاتی که خودش قبول دارد را مورد تایید قرار داده است.

سارا: خداوند همه ما را ببخشد، آن گاه به ساعتش نگاهی انداخت و گفت: بسیار خوب، حالا بحث را کامل کنیم.

أريج گفت: آری، ادامه دهيد و به ساعت نگاه نکنید، هنوز زود است. ساره ص ۴۸ را باز کرده و بهخواندن ادامه داد.

دلیل دوم: داستان زن خثعمنی

بخاری از حضرت عبد الله بن عباس رضی الله عنهم و ایشان از برادرش فضل بن عباس روایت می کند: «رسول خدا در روز عید، فضل را بر روی سواری خویش پشت سرش نشاند، فضل فردی خوش سیما بود. رسول خدا ایستادند و مردم را فتوا می داد. زنی از قبیله خثعم که بسیار زیبا رو بود آمده و از محضر آن حضرت سؤال نمود. فضل به سوی آن زن می نگریست، و زیبایی اش او را به سوی خود جلب کرده بود. رسول خدا متوجه شد و گردن فضل را گرفته و صورتش را به سمت دیگری برگردانید.^{۹۴}

در این روایت صراحتاً نیامده که چهره زن نمایان بود، کلمه (وضیئت) به معنای سفید رنگ، زیبا، خوشگل و کسی که اندام زیبا دارد، نیز می آید. برای اینکه ما به سفید رنگی زن پی ببریم، لازم نیست که حتماً به صورتش نگاه کنیم، بلکه با دیدن دست یا پایش می توان به سفیدی و طراوت پوست او پی برد. این درست نیست که ما فوراً رأی به ظاهر بودن صورت بدھیم و اگر چنین می بود، پس راوی می گفت: زیبارو بود، اما می بینیم که از کلماتی نظیر «وضیئت» به معنای سفید پوست به کار برده است.

^{۹۴} - متفق عليه.

آنچه باعث جلب توجه راوى و بیننده بوده، حسن و خوبی زن بود، نه زیبایی اش؛ زیرا جمال و زیبایی مختص صورت می باشد و چهره او پوشیده بوده است، پس آنچه فضل دیده بود حسن و ظرافت اندامش از روی حیا بوده است و او را به سوی آن زن جلب کرده و رسول خدا^{علیه السلام} چهره اش را بر گردانده است.

ما فرض می گیریم چهره زن ظاهر بوده است؛ زیرا ظاهر کردن چهره در حج جائز می بود؛ همانگونه بعضی فتوا داده اند. از این رو رسول خدا^{علیه السلام} چهره فضل را از نگاه کردن به زن باز داشت؛ زیرا وی مرتكب امر حرامی نشده بود.

در روایتی که از حضرت علی بن ابی طالب^{علیه السلام} روایت است: «رسول خدا^{علیه السلام} گردن فضل را به سمت دیگری برگردانید، پس عباس گفت: ای رسول خدا^{علیه السلام} چرا گردن پسر عمومیت را به طرف دیگر می چرخانی؟ آن حضرت^{علیه السلام} فرمود: من زن و مرد جوانی را دیدم، پس از حضور شیطان در میانشان در امان نبودم.^{۹۵}

رسول خدا^{علیه السلام} چهره فضل را به این علت که به زن نگاه می کرد یا به کلام فصیحش گوش می داد، یا به تناسب اندام او خیره شود، بر نگردانید، بلکه از آن جایی که فضل^{علیه السلام} جوان خوش سیمایی بود و از این که زن با نگاه کردن به فضل در فتنه نیافتد و به طرف او متوجه نگردد و آن دو به همدیگر خیره نشوند و بنابر سد ذرائع رسول خدا^{علیه السلام} این عمل را انجام داد. با براین، به صراحت در حدیث نیامده است که چهره اش ظاهر بود.

أَرِيجَ بِأَدْقَتِ گُوشِ فَرَا مِي دَادَ وَ چَنِينَ بِهِ نَظَرٌ مِي رَسِيدَ كَهْ پَاسْخِي در ذهنش دارد و می خواهد جوابی ارائه دهد. هنگامی که سارا از خواندن فارغ شد، أَرِيجَ گفت: جواب دلایل تمام شد؟ سارا گفت: چهار پاسخ کافی است.

^{۹۵} - سنن ترمذی.

أَرِيجَ گفت: مِنْ پَاسْخَ پِنْجَمِي مِيْ دَهْم.

هَمَا بَا تَعْجَبَ رَخْ بِهِ خَوَاهِرَشْ كَرَدْ وَ گَفْتَ: مَا شَاءَ اللَّهُ جَوَابْ پِنْجَمْ! حَاضِرْ جَوَابْ شَدِيْ، اسْتَادِ! جَوَابْ پِنْجَمْ چِيْسَتْ؟ أَرِيجَ عَصْبَانِي شَدْ وَ گَفْتَ: مِنْ دَارِمْ جَدِيْ صَحْبَتْ مِيْ كَنْم. سَارَا پِرسِيدْ: بِسِيَارْ خَوْبْ، بَگُو.

پَاسْخَ أَرِيجَ: حَضْرَتْ فَضْلَ صَاحَبِي رَسُولْ خَداَللَّهِ بِرَأْيِ ادَائِي حَجَّ وَ درَ حَالَتِ احرَام استَ وَ هِيَجَ نَوْ زَينَتِي رَا نَكَرَدَه وَ زَنْ نَيَزْ ازَ صَاحَبِيَاتِ استَ وَ بِرَأْيِ انجَامِ حَجَّ آمَدَه وَ درَ حَالَتِ احرَام استَ وَ هِيَچَگُونَه آرَايِش وَ تَزَيِّنَيِ انجَامِ نَدَادَه استَ. آنانِ خَيَسْ عَرَقَ اندَ وَ لِبَاسْهَايِشَانَ هَمْ چَرَكِينَ استَ وَ بِهِ سَبَبَ رَاهَ رَفْتَنَ زَيَادَ آثارَ خَسْتَگَى درَ آنَ هَا نَمَيَانَ استَ، هَوَا بِسِيَارْ گَرمَ وَ رَسُولْ خَداَللَّهِ درَ مِيَانَشَانَ مُوجَودَ استَ، باَ اينَ وَجْهَوْ پِيَامِبرَللَّهِ مَانِعَ مِيْ گَرَددَ كَه اوَ بِهِ زَنْ نَگَاهَ كَنَدْ وَ آنَ دَوَ ازَ حَجَاجَ بَيْتَ اللَّهِ مِيْ باَشَنَدَ، وَ چَهَرَهَ اشَ رَا بَرَ مِيْ گَرَدانَدَ.

آآآآه... چَقْدَرَ وَحْشَتَنَاكَ استَ! نَظَرَتَانَ درَ مُورَدَ كَسانِيَ كَه مِيْ گَويِندَ: اشْكَالِي نَدارَدَ زَنْ چَهَرَهَاشَ رَا درَ مُقَابِلَ هَمَكَارَانِشَ درَ شَرَكَتَها وَ باَزارَها، وَ درَ خَانَه درَ مُقَابِلَ بَرَادَرَانَ شَوَهَرَ وَ پَسَرَ عَمَوْ وَ پَسَرَ دَايِي وَ درَ هَواَپِيمَا وَ بِيَمَارَسْتَانَ ظَاهِرَ كَنَدَ؟! توَ رَا بهَ خَداَ بَگُو: چَقْدَرَ ازَ چَشمَهَايِي كَه ازَ روَى اعْجَابَ وَ شَكْفَتِي بهَ اينَ صَورَتَ مِيْ نَگَرَندَ؟! وَ چَهَ مَرَدانَ مَتَأْهِلَيَ كَه بِهِ زَنَانَ نَگَاهَ مِيْ كَنَنَدَ وَ ازَ مَحْبَتَ هَمَسْرَانِشَانَ ازَ دَلَهَايِشَانَ كَاستَهَ مِيْ شَوَدَ؟ هَمَا باَ صَدَائِي بلَندَ حَرْفَ أَرِيجَ رَا تَصْدِيقَ كَرَدْ وَ گَفْتَ: وَاقِعاً كَامِلاً درَستَهَ.

هَمَا آنَ قَدَرَ صَدَائِشَ رَا بَالَا بَرَدَ كَه زَنَانِي كَه اطْرَافَ آنَهَا درَ سَالَنَ بُودَنَدَ، بِهِ هَمَا نَگَاهَ كَرَدَنَدَ وَ هَمَا مَتَوَجَّهَ شَدَ كَه جَوَابْ شَلَوْغَ كَرَدَه استَ، لَذَا ازَ شَرَمَ سَرَشَ رَا پَايِينَ

انداخت و أريج با پایش به او تشری زد و گفت: مقداری آرومتر، صدایت را پایین بیاور.
من می دانم که سخنم بسیار خوب بود؛ اما زیاد ذوق زده نباش!

سارا جلوی خنده اش را که نزدیک بود شنیده شود، گرفت و گفت: خداوند به
علمت بیفزاید؛ اما یک دلیل باقی مانده است آن را بخوانم یا نه؟ هما گفت: آری،
بخوان، بخوان، شاید خانم زرنگ ما چند دلیل دیگر هم پیدا کند!

أريج سکوت کرد و سارا با لبخند به أريج نگاه کرد و گفت: أريج روی عصابت
فشار نیاور، هر کس نعمتی داشته باشد، نسبت به او حسودی می شود و کسی که
دستش به انگور نمی رسد، می گوید: ترش است.

أريج لبخندی زد و گفت: مطلب را کامل کن تا ما هم از آن بهره ای ببریم.
سارا ص ۴۹ را باز کرده و ادامه داد.

دلیل سوم

ابوداود از حضرت خالد بن دریک رضی الله عنہ از طریق عائشه صدیقه رضی الله عنها روایت
می کند که حضرت اسماء بنت ابی بکر رضی الله عنهم روزی به منزل ایشان آمد که
لباس نازکی پوشیده بود، رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در منزل عائشه رضی الله عنها بودند، رسول
خدا صورتش را بر گردانید و فرمود: ای اسماء! زن مسلمان زمانی که به سن بلوغ
رسید، مناسب نیست که به جز این دو قسمت بدن او را کسی ببیند و آن گاه آن
حضرت صلی الله علیه و آله و سلم به صورت و دو کف دستش اشاره نمود.

باید گفت: این حدیث ضعیف بوده و نمی توان از آن استدلال کرد. به چند دلیل:

- ۱ - امام ابوداود پس از روایت حدیث می گوید: این حدیث مرسل است و خالد بن دریک، عائشه رضی الله عنها را ندیده و با او ملاقات نکرده است.

۲- در سند حدیث یک راوی به نام سعید بن بشیر، ابو عبدالرحمن بصری موجود است که روایات او بنابر اینکه ضعیف اند، استدلال گرفته نمی شود.

۳- در میان روایان حدیث، قتاده و ولید بن مسلم موجوداند که هر دو مدلس فی الحدیث بوده و با روایت آنان صحت حدیث ثابت نمی شود.

این سه دلیل که ذکر شد سبب ضعف حدیث گشته و حجت گرفتن به آن صحیح نیست.

سارا پس از پایان متن سرش را از کتاب برداشت و به سوی هما نگاهی انداخت و با تبسم گفت: من دلیل چهارمی دارم، غیر از آنچه خواندیم، معلوم شد که این حدیث از رسول خدا^{۹۶} ثابت نیست؛ زیرا عاقلانه نیست که رسول خدا^{۹۷} با همسر پاکش عائشه رضی الله عنها نشسته باشد و اسماء به نزد آنها باید که لباس نازکی بر تن کرده باشد، با وجود اینکه اسماء حدود ده سال از حضرت عائشه بزرگتر بود!!

با وجود اینکه در زمان جاهلیت آنها پوشش و حجاب خود را رعایت می کردند. آنگونه که در داستان زنی در دوران جاهلیت رخ داد که زنی روسربی اش از چهره اش دور شد و او مسیری را می پیمود، فوراً دستش را روی صورتش گرفت، و آن را پوشانید و در مدح و تعریف این زن شاعر زمان جاهلی می گوید:

سقط النصيف و لم ترد إسقاطه فتناولته و اتقتنا باليد

«روسربی به طور ناخواسته از چهره اش جدا شد و او در حالی آن را برداشت که دو دستش را بر چهره اش همانند نقابی کشید از اینکه مبادا چهره اش را ببینیم.»

هنگامی که در زمان جاهلیت زن خود را می پوشانید، پس وضع آنان در زمان اسلام چگونه بوده است؟!

^{۹۶} - سیر اعلام النبلاء ۲/۲۸۹ و ۳/۳۸۰.

أريج با شوقى که در او بوجود آمده بود، گفت: سبحان الله! خداوند همهٔ ما را
اصلاح بگرداشد.

سارا نگاهی به ساعتش انداخت و گفت: نیم ساعت از آمدن پدرم بیشتر نمانده
است.

مها گفت: سارا یک داستان باقی مانده در رابطه با بی حجابی که آن را برایمان
تعریف نکردی.

سارا: به خاطر ندارم

أريج گفت: از بحث فرار نکن. اندکی پیش آن را در فهرست خواندی به گمانم
ص.... ص....

سارا فهرست کتاب را ورق زد و به کمکش شتافت و گفت: ص ۴۳ قضیهٔ بی
حجابی در سه صفحه

با شتاب آن را می‌خوانم تا دیر نشود.

قضیهٔ بی حجابی

زنان مومن در زمان رسول الله ﷺ تا نیمه قرن ۱۴ هجری قمری تا قبل از هم
فروپاشی دولت اسلامی بی پرده نبودند تا این که در پایان نیمة اول قرن ۱۴ هجری
قمری استمار غربی به سرزمین‌های مسلمانان هجوم آورد به انگیزهٔ این که مسلمانان
را از عادات و شیوه‌های اسلامی باز می‌گرداند و آنان را به سمت و سوی‌های مخالف
بکشانند.

اولین کشور از کشورهای اسلامی که به بی حجابی روی آورد، کشور مصر بود.
هنگامی که امیر مصر محمد علی پاشا، گروهی را برای فرا گرفتن علو و دانش به

فرانسه فرستاد. در این گروه، فردی به نام «رفاعه طهطاوی» بود، وی پس از تحصیل علم و بازگشت به مصر، زنان را به کشف چهره فرا خواند.

پس از او فردی مسیحی، به نام «مرقس فهمی» کتابی به نام «المرأة في الشرق» نوشت و در این کتاب حجاب را مورد هدف قرار داده و اختلاط زن و مرد را تبلیغ می‌کرد.

«احمد لطفی سید» نخستین کسی بو که اختلاط دختران و پسران را در دانشگاه‌های مصر مشروعیت بخشید و بدین شکل، دختران بدون حجاب صورت می‌توانستند درس بخوانند.

«طه حسین» و «قاسم امین» با نگارش کتاب «تحریر المرأة» و «المرأة الجديدة» یعنی تبدیل زن مسلمان به زن اروپایی، این پدیده را مورد تایید قرار دادند.

«سعد زغلول» و «احمد زغلول» کتاب‌های قاسم امین را، که به سمت آزادی و بی‌حجابی زن فرا می‌خوانند، مورد مطالعه قرار دادند و پس از آن در قاهره جنبش زنان به منظور فرا خواندن زن به کشف حجاب به ریاست «هدی شعرواوی» شکل گرفت. و اولین تجمع زنان در این مورد در منطقه ... در ... روی داد.

نقطه آغاز این حرکت

سارا اینجا از گفتن باز آمد و گفت: اعود بالله، سبحان الله، أريج پرسید: بگو: نخستین تجمع آنان کجا بود؟

سارا: در محلی که اگر اسم آن را ببرم، متوجه می‌شوید که این طرح و برنامه ریزی از طرف غیر مسلمانان ریخته شده است! حالا بشنو: در سال ۱۹۲۰ م، «کلیسای مرقصیه» مصر و برای آن برنامه ریزی شد و منتظر مرحله اجرای آن شدند.

أريج: امری بسیار شگفت آور و عجیب است، یعنی برای فاسد کردن جامعه و فاسد نمودن مادر، دختر و همسر جریانی صورت گرفته و برنامه ریزی ای شده است؟ سا راخواهشأ مطلب را کامل کن.

سارا! مطلب را ادامه دهید:

سارا افزود: «هوی شعرواوی» اولین مسلمان مصری بود که این جسارت بی شرمانه را به خرج داد و زنان را نسبت به بی حجابی جرأت داد! وای بر چنین روزگاری! چه پاسخی برای الله آماده کرده است؟! ترازدی ای که وجودان آدمی را به درد آورده و سبب افسوس و حسرت مسلمان می‌گردد.

وقتی «سعد زغلول» که از انگلستان باز گشت، برای استقبال او دو خیمه برپاشته بودند، در یک خیمه زنان و در خیمه دیگر مردان منتظر بودند، وقتی او از هواپیما پیاده شد، به جای اینکه به سمت خیمه مردان برود، راهی خیمه زنان شد، خیمه ای که مملو از زنان محجبه بود، هنگامی که به آنجا رسید، «هدی شعرواوی» به استقبال او جلو آمد و «سعد زغلول» دستش را به سمت او دراز کرد. «هدی شعرواوی» صورتش را ظاهر کرد و شعرواوی با او مصافحه کرد. شعرواوی شروع به کف زدن کرد و همگی زنان کف زدند و حجاب را از چهره‌شان برداشتند. همه اینها نقشه قبلی بود. با این حال اما علمای ربانی سکوت نکردند، بلکه این حرکت ناشایست را رد نموده و کتاب‌هایی را نگاشتند و مردم را از این عمل باز داشته‌اند.

روزی دیگر

در یکی دیگر از آن روزها، همسر «سعد زغلول» که «صفیه فهمی» نام داشت، در میان جمعی از زنان که مدعی آزادی و دموکراسی بودند، در قاهره ظاهر شد و حجاب را از خود برداشت و در زیر پاهایش لگد مال کرد، و همه زنانی که در آن

جمع حظور داشتند، دست به همین حرکت زدند، و مردم این صحنه را مشاهده می‌کردند. آن گاه سپس آتشی برافروختند و چادرها را در آن سوختند.

شکستن ڪشتی نجات

حدود سالهای ۱۹۰۰ م مجله‌ای به نام «مجلة السفور» منتشر گردید و به سمت بی‌حجابی فرا می‌خواند و مدعی بود که زن و مرد، در همهٔ امور شریکند و این شراکت را به مساوی بودن در بی‌حجابی میان زن و مرد و اختلاط زن و مرد در اماكن عمومی تفسیر می‌کرد.

روز به روز این حوادث و اتفاقات که با آبرو و هویت زن مسلمان تنافق داشت، به نام آزادی زن گسترش پیدا می‌کرد، بازیگران و ترانه خوانان را تعریف می‌کردند، پوشیدن صورت سخت گیری محسوب می‌شد، با وجود این که در تاریخ طویل هزار ساله اسلام در مصر، این امر، که زنان بدون حجاب ظاهر شوند، پدیده‌ای ناشناخته بود.

صدای سارا با خواندن این مطالب می‌لرزید، و با سختی جلوی اشک‌هایش را می‌گرفت و در ذهنش این امر تداعی می‌کرد که نوادگان صحابه کرام ﷺ بدون حجاب و پرده شده‌اند و گروهی از آنان به کلیساها روی می‌آورند. سارا لحظه‌ای سکوت کرد و جمله «لاحول ولا قوه» را بر زبان آورد.

أريج گفت: بسيار خوب، در اين زمان، علما و مصلحان جامعه کجا بودند؟ چرا حرکت نکردند؟ داعييان و واعظان چه خدمتی انجام دادند؟ چرا کشتی را از غرق شدن نجات ندادند؟

سارا ادامه داد: کشف و ظاهر کردن چهره روز به روز افزایش پیدا می‌کرد و مفسدان از هر طریقی با حجاب مبارزه می‌کردند.

آتش فرآگیر

این گونه کشف حجاب کسترش پیدا کرد و با شعارهای گوناگونی، از قبیل: آزادی زن، دموکراسی، مساوات و... زن از خانهاش بیرون آورده شد تا با بی‌پرده‌گی و لبخندش در میان مردان ظاهر شود. زن در فرودها و رستوران‌ها مشغول کار و گارسون هواپیما شد. اگر شوهر یا پدرش مانع این شغل می‌شد، قانون آزادی هیچ گونه سلطه‌ای به آنان نمی‌داد، در واقع همه موانع اختلاط زن و مرد را از میان برداشتند و به ناموس و شرف زن هتک حرمت صورت گرفت، بدون این که کسی از زن پاسداری کند.

ای کاش که مسئله به همین جا متوقف می‌گشت و تنها چهره زن باز گذاشته می‌شد، اما مسئله فراتر رفت تا حدی که فساد زن موجب فساد سرزمین‌های جهان اسلام گردید، تا کار بدانجا رسید که کاوشهای و فساد خانه‌ها با مدارک رسمی و قانونی شروع به کار کردند آن هم در کشورهای اسلامی! ای دریغا!!

و قانون ساقط شدن حدّ زنا در صورتی که زن و مرد فاحشه راضی به این عمل

باشند، وضع گردید!!

پارگی به حدی رسید که از وصله زدن هم گذشت

سارا اندکی مکث کرد و نگاهی به ساعتش انداخت و دوباره چشمانش را به کتاب دوخت و گفت: در ص ۵۶ عبارت زیبا و مختصری، در رابطه با روش‌های شهوترانان

برای فاسد کردن سرزمین‌های اسلامی و بهره‌برداری از زن می‌بینیم... نظر شما چیست که سرسری آن را بخوانیم.

أَرِيج: چون تا حالا طول کشیده است، شام به حساب شما، حاضریم بمانیم. شما در جریان هستید که اینجا سالن غذا خوری است و شما بسیار آدم بخشندۀ و میهمان نوازی هستی، چه کسی بهتر از ما که مورد پذیرایی قرار گیرد!

سارا با لبخندی سخنان آنان را پاسخ داد و گفت: چی؟ صرف شام؟ مثل اینکه پدرم نزدیک است، بیایید.

مها گفت: أَرِيج از زمانی که ما اینجا نشسته‌ایم، فک جنابعالی در حال حرکت و خوردن است، آدامس، بسکویت، نوشیدنی البته من هم از تو کم نیاوردم، اما بیچاره سارا، ما می‌خوریم و او فقط می‌خواند؟ سارا گفت: نوش جان، خداوند سلامتی بیاورد، مهم این است که راه و روش این افراد مفید را بدانیم؛ زیرا ما به دنبال روش‌هایشان هستیم، ولی از آنها اطلاعی نداریم و آن گاه به خواندن کتاب ادامه داد.

شیوه‌ها

آغاز کار ظاهر کردن چهره بود و پس از آن برای قانع کردن زنان مسلمان راه‌ها و روش‌های گوناگونی اتخاذ کردند، از قبیل: کشیدن عبا و چادر و اکتفا کردن به لباس‌های گشاد به جای چادر و عبا!. به دنبال آن شیوه‌های دیگری به کار گرفتند از قبیل: به نمایش گذاشتن زنان بی‌حجاب به عنوان الگوی سایر زنان، فروش عباها مزین و آراسته، نازک و چسبان. فراخواندن به مشارکت و همراهی زن در همه میادین از قبیل تجمعات عمومی، کمیته‌ها، کنفرانس‌ها، همایش‌ها و جلسات، فرا خواندن وی به سفر بدون محرم و مسافرت به شرق و غرب برای ادامه تحصیل و مشارکت در کنفرانس‌ها و مدیر اجرایی برخی کارها، فرا خواندن وی برای تاسیس

کلاس‌های شعر، موسقی، بازیگری، تیم فوتبال زنان، کشیدن عکس زن در مجلات و روزنامه‌ها و اجرای برنامه‌های تلویزیونی و مجری برنامه‌ها، اجرای برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی و مکالمات کرشمۀ آمیز با شرکت کننده‌گان برنامه‌ها، به بهانه رفاقت و دوستی میان دو جنس زن و مرد و ترتیب دادن برنامه‌هایی در رسانه‌های سمعی و بصری و نوشتاری، هدیه دادن به خوانندگان ترانه‌ها و امثال این برنامه‌ها!!!!...

نقطۀ حرکت

آری، آغاز این کار با کشف صورت بود و سپس گسترش پیدا کرد تا اینکه به مرحله اجرای این برنامه تا کشیدن حجاب و انداختن آن زیر قدمها و سوزاندنش تبدیل شد.

به دنبال این رویدادها در بعضی از کشورها قوانینی برای منع پوشیدن چهره وضع شد، از جمله: ترکیه، تونس، ایران، افغانستان، آلبانی، صومالی، الجزایر، و زن محجبه، مجرم محسوب می‌گشت. زن محجبه در بعضی کشورها، راهی زندان شده و به پرداخت جریمه نقدی مکلف می‌شد.

أريج گفت: به خدا قسم! راست گفتی، تعجب اينجاست که در برخی کشورهای اسلامی نسبت به مسئله حجاب سخت گيري و با پوشش صورت مبارزه و مخالفت صورت می‌گيرد، با وجودی که در برخی کشورهای غير اسلامی دیده می‌شود که در رابطه با آزادی حجاب زن حقوقی تعیین گردیده است.

من در خبری که در شبکه خبری رویترز پخش شده بود، خواندم که چند روز پیش، سازمانی تحت عنوان دفاع از حقوق زنان تأسیس شده تا شرکت‌های مسافربری قطاری توکیو، در کشور ژاپن، در متروی قطار شهری، واگن‌های ویژه‌ای را به زنان اختصاص دهد تا مورد تعذیب مردان ژاپنی در واگن‌های مختلط قرار نگیرند که این

امر باعث گردید تا برخی از مردان پایتخت ژاپن دست به اعتراض بزنند و این امر را نوعی امتیاز در حق زنان تلقی نمایند.

خداحافظ

گوشی سارا به صدا در آمد، به شماره روی صفحه نگاهی انداخت و گفت: پدرم هست، مثل این که رسیده است، گوشی را جواب داد: وعليکم السلام... بله... بله... دارم میام... آن گاه شروع به پوشیدن لباس نمود و زیبایی صورتش را پوشانید. مها و أريج برای خداحافظی با او بلند شدند.

سارا گفت: انشاءالله به زودی همدیگر را می‌بینیم، اما أريج و مها عزیز! به خدا... این را بدانید که دعوت دهنده‌گان کشف حجاب و بی پرده‌گی و اختلاط کننده‌گان میان مردان و زنان، هدفی غیر از این ندارند که شما را به کنیزی مبدل کنند و مرد هوسران هر زمان که بخواهد تو را در زیر نیش‌هایش بجَوَد و سپس هر زمانی که دلش خواست، تف کند.

أريج و مها دوست داشتند که سارا را در مسیر همراهی کنند تا سارا آرامتر حرکت کند و سخن‌شان به درازا بکشد؛ اما بار دیگر گوشی سارا به صدا در آمد، لذا با آن دو خداحافظی کرد و رفت.

با سپاس فراوان از بزرگوارانی در جمع آوری این کتابچه از کتب ایشان بهره بردم، خصوصاً جناب شیخ دکتر بکر ابوزید، شیخ سلیمان خراشی و شیخ احمد بن عبدالعزیز حمدان.

از خداوند سبحان مسئلت دارم که برای همگان مفید واقع گردد. و صلی الله علی نبینا محمد.

پایان ترجمه: ۲/۹۲/۲ ش.

تفسیر غریب القرآن

تألیف: کامله الکواری

ترجمہ: ام حسان ملازہی

زنان پیشاز در محبت سامسر ﷺ

تألیف: سامي عاثور حسن بن عاثور

ترجمہ: ام حسان ملازہی

از زندگی ات لذت پُر (پہ بہ)

دکتر محمد بن عبد الرحمن العربی فی

محمد حنیف حسین زائی

پایان جہاں (پہ بہ)

دکتر محمد بن عبد الرحمن العربی فی

پیام آور رحمت (علیہ السلام)

دکتر راغب الحنفی السرجانی

محمد حنیف حسین زائی

تاریخ بلوچستان

ترجمہ مولانا گل محمد دادکر

اسٹاد منطق و فلسفہ دارالعلوم حنایہ ایرانشیر